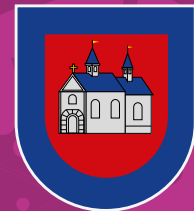

Obecní zpravodaj *Ostrožské Lhoty*

ČERVENEC 2023 • ČTVRTLETNÍK OBČANŮ OSTROŽSKÉ LHOTY • CENA 10 Kč

*Naše obec
získala ocenění
Vesnice roku
ve Zlínském kraji*

Naše obec získala ocenění Vesnice roku ve Zlínském kraji a postupuje do celostátního finále. **Dál čtete v našem zpravodaji.** Školáci v Portugalsku, Antonínkové sečení trávy, Svatojakubská cesta Marie Šupkové a další zajímavé informace.

Deváťáci jdou do světa...

Barbora Chudíková
Obchodní akademie Uherské Hradiště

Markéta Pavlíková
Střední průmyslová škola Zlín - Stavebnictví

Viktor Hájek
Střední průmyslová škola Uherské Hradiště - Elektrotechnik

Jakub Hensirovský
Střední průmyslová škola Uherské Hradiště - Strojrenství

Richard Páč
Střední odborná škola Staré Město - Truhlář

Alena Šimčíková
Stojanovo gymnázium Velehrad

Karolína Machová
Střední škola veterinární Kroměříž

Ludmila Kolářová
Třídní učitelka

Libor Daňhel
Ředitel školy

SLOVO STAROSTY

Milý spoluobčané,

letní období je v plném proudu. Léto je jedno z nejpříjemnějších období v roce, kdy nás čeká dovolená nebo prázdniny, což je čas odpočinku a načerpání energie ze sluníčka.

V naší krásné obci se za poslední tři měsíce opět událo spoustu kulturních, společenských a sportovních akcí, kterých jste se mohli zúčastnit. Podrobněji se dočtete na dalších stránkách tohoto čísla zpravodaje.

Touto cestou moc děkuji všem organizátorům, kteří dění v obci zvelebují pořádáním kulturních, společenských a sportovních akcí. Taktéž děkuji všem trenérům, vedoucím, kteří se starají o děti ve svém volném čase. Za úspěšně dokončený školní rok děkuji celému pedagogickému sboru základní a mateřské školy.

Drobný souhrn dění v obci z vybraných akcí:

Uklidíme Ostrožskou Lhotu:

Dne 1. 4. 2023 proběhla nová akce pořádaná obcí - Uklidíme

Sesbírání odpadu

Ostrožskou Lhotu. Zúčastnilo se 34 lidí, kde největší zastoupení měli myslivci. Přišli i žáci základní školy. Úklid probíhal cca 2,5 hodiny a nasbíraný odpad zaplnil celou vlečku obecního traktorku. Na závěr jsme

poseděli u táboráku s občerstvením a opekli jsme si špekáčky. Všem zúčastněným velmi děkuji za provedení úklidu. Také děkuji Martině Pavlasové, která uspořádala se svými kamarády úklid okolí cesty směrem na Antoníček již týden před akcí uklidíme Lhotu. Děkuji všem občanům, kteří naši obec uklízí průběžně.

Dětský den:

Medvídek pro děti

Dne 3. června obec se spolky a kluby uspořádala již tradiční dětský den, který se uskutečnil jako obvykle ve sportovním areálu (na hřišti). Na pořádání dětského dne se podíleli zaměstnanci obce, a to jak děvčata z kanceláře, tak chlapi z provozu. Jednotlivá zábavná stanoviště připravili členové spolků: myslivců, rybářů, včelařů, Háječku, mužského pěveckého sboru, Fašankbendu, klubu přátel historie, Červeného kříže, hasičů, volejbalistů, kulturistů, tenistů, hokejistů a fotbalistů. Divadelníci a COŠ měli na starost u vstupu vysvětlit dětem program dětského dne, turisté měli dohled u nafukovacích obřích atrakcí a senioři měli na starost jako obvykle občerstvení a opékání

špekáčků. Dětský den dětem zpříjemnili i Jarek Šuránek se svou vnučkou svezemím na voze taženým dvěma koňmi, dále Antonín Jelének umožnil dětem svést se na svém koni Goliášovi, přičemž asistovala Karolínka Machová. Dále dětský den dětem zpříjemnili strážci bunkru pan Stanislav Kuřina a pan Josef Boček, kteří dětem umožnili vyzkoušet si střelbu na terč z airsoftové pušky a svezemím ve vojenském džípu. Modeláři připravili ukázkou svých modelů letadel a pustili do oblak model čarodějnice, která dětem pouštěla ze vzduchu bonbóny. Hasiči, jako již tradičně, dětský den zakončili oblíbenou hasičskou pěnou. Zahrádkáři na dětský den přispěli porcízením bonbónů pro děti.

Akce to byla velká a vydařená, přišlo spoustu dětí jak místních, tak z okolí. Každé zúčastněné dítě dostalo na závěr odměnu, které se rozdalo 174 ks. Bylo krásné vidět spokojenost a radost dětí.

Hlavním sponzorem této akce byla Obec Ostrožská Lhota a Cukrárna u Budařů, kterým patří velké poděkování.

Velmi děkuji všem, kteří se na této krásné tradiční akci pro děti podíleli.

Obec Ostrožská Lhota je Vesnicí roku Zlínského kraje v roce 2023

I letos jsme se přihlásili do soutěže Vesnice roku 2023 (minulý rok jsme se přihlásili poprvé a získali jsme mimořádné ocenění za archeologickou sbírku a diplom za vedení kronik). Žádost, která obsahovala spoustu informací, byla úspěšně podána.

Je to pro naši obec velká událost, a tak Vám chci dát více informací o této soutěži a také Vám přiblížit, co všechno tomu předcházelo, než jsme vůbec mohli do soutěže vstoupit a co nás dál čeká.

Info o soutěži:

Soutěž Vesnice roku v Programu obnovy venkova je každoročně vyhlašována od roku 1995. V letošním roce se do soutěže přihlásilo celkem 175 obcí ze všech třinácti krajů České republiky a v Zlínském kraji 8 obcí.

- Vyhlašovatelem soutěže je Ministerstvo pro místní rozvoj, Ministerstvo zemědělství, Spolek pro obnovu venkova a Svaz měst a obcí.
- Spoluvyhlašovatelem soutěže je Kancelář prezidenta republiky, Ministerstvo životního prostředí, Ministerstvo kultury, Společnost pro zahradní a krajinářskou tvorbu,

Svaz knihovníků a informačních pracovníků, Sdružení místních samospráv, Národní síť místních akčních skupin, Asociace krajů a v případě krajského kola také spolupracuje Státní zemědělský intervenční fond a samozřejmě jednotlivé kraje, v tomto případě Zlínský kraj.

Cílem soutěže Vesnice roku je povzbudit obyvatele venkova k aktivní účasti na rozvoji svého domova, zveřejnit rozmanitost a pestrost programů obnovy jednotlivých vesnic a upozornit širokou veřejnost na význam venkova, ale také vyzdvihnout aktivity obcí, jejich představitelů a občanů, kteří se snaží nejen zvelebovat svůj domov, ale rozvíjejí i místní tradice a zapojují se do společenského života v obci.

Přihlášené obce jsou hodnoceny v následujících oblastech:

společenský život, aktivity občanů,

podnikání,

péče o stavební fond a obraz vesnice,

občanská vybavenost, inženýrské sítě a úspory energií,

péče o veřejná prostranství, přírodní prvky a zeleň v obci, péče o krajinu,

připravované záměry, informační technologie obce a koncepční dokumenty.

Průběh soutěže u nás v Ostrožské Lhotě:

Hodnotící komise k nám přijela dle harmonogramu 6. 6. 2023 v 13:20 hodin a zdržela se podle pravidel soutěže pouze 2 hodiny. Složení jedenáctičlenné hodnotící komise pro ZK bylo následující: Martin Žabčík, starosta obce Ratiboř, předseda komise

Jiljí Kubrický, starosta obce Zašová, místopředseda komise
Dominik Opálka, Ministerstvo pro místní rozvoj, tajemník komise

Marcela Polepilová, Krajský úřad, Zlínský kraj

Ladislava Hradílková, Sdružení místních samospráv ČR

Věra Adámková, Svaz knihovníků a informačních pracovníků

Vojtěch Ryza, Spolek pro obnovu venkova ČR

Jaroslav Šlechta, Svaz měst a obcí ČR

Tomáš Čermák, Ministerstvo zemědělství, Státní zemědělský intervenční fond

Jaroslav Novosad, Ministerstvo kultury, Národní památkový ústav

Martin Kōnig, Ministerstvo životního prostředí, Společnost pro zahradní a krajinářskou tvorbu

Během dvou hodin jsme museli obec odprezentovat, proto byl vytvořen následující plán:

Přivítání a prezentace o obci v sále obecního domu. Součástí přivítání hodnotící komise byl krojový pár dospělých (Luc-

ka Pavlasová a Vašek Radoch) a krojový pár dětí, které byly letos u 1. sv. přijímání (Liduška Pavlová a Michal Tuháček). V sále proběhl přivítací přípitek, představení se a cca dvacetiminutová prezentace o obci. Pro komisi byly k nahlédnutí připraveny také různé kroniky obce, zpravodaje, dále strategické dokumenty, současný a zpracováváný nový územní plán, strategie rozvoje zeleně, odpadového hospodářství, pasporty komunikací, veřejného osvětlení a další. Dále bylo možné si prohlédnout zpracované studie

Přivítání komise krojovanými

Přivítání komise v obecním sále

a připravené projekty. Sál zdobili také fotografie z historie obce a v televizích byla puštěna videa – podnikání v obci a šikovné ruce. Následně jsme vzali komisi na prohlídku obce. Přemístovali jsme se autobusem společnosti Ostrožsko a.s. a pěšky.

1. Prohlídka archeologického muzea, kde se prezentace ujal David Válek. Hodnotící komisi byl ukázán i objekt zahrádkářů.

2. Prohlídka s komentářem relaxační zóny a sportovní plochy na Placi.

3. Prohlídka památkového domku, kde se prezentace ujal paní Ludmila Hájková. Paní Hájková připravila pro hosty báleše, které byly vzpomínané i při vyhlášení výsledků soutěže ve Zlínském kraji.

Prohlídka muzea

Prohlídka památkového domku.

4. Prohlídka výroby a cukrárny u Budařů, kde se prezentace ujala Monika Mazurková. Monika nabídla komisi výborné zákusky. Hodnotící komisi se líbil i prostor květin před cukrárnou. Od cukrárny jsme šli pěšky k pastoračnímu domu, následně ke kostelu a základní škole. Komise měla možnost si prohlédnout tuto část obce.

5. Prohlídka pastoračního domu a kostela, tady se hezké prezentace ujala Hanka Machová.

Prohlídka cukrárny u Budařů

Prohlídka pastoračního domu

Prohlídka základní školy a knihovny

6. Prohlídka ZŠ a knihovny – před školou přivítal hodnotící komisi ředitel školy Libor Daňhel a školu v kostce představil. Prohlídkou přes školu jsme zavítali do knihovny, kde se prezentace ujal předseda COŠ Josef Lopata. Prezentace probíhala i za přítomnosti dětí, které byly v družině.

7. Prohlídka včelařské základny, kde se prezentace ujal Miloš Valenta, nynější předseda MAS Hornácko a Ostrožsko. Svou přítomností nás přijela podpořit i manažerka MAS Jana Bujáková. Na včelařské základně mohla hodnotící komise ochutnat různé druhy medu.

Prohlídka včelařské základny

8. Prohlídka prodejny ovoce a zeleniny ve společnosti Ostrožsko a.s. Ze včelařské základny do prodejny jsme jeli přes Luby, kde je nová zástavba RD. V prodejně se prezentace ujal pan Ladislav Zelený. Hodnotící komise zde dostala s sebou kysané zelí a zelný salát (můžu doporučit jak zelí, tak salát je výborný).

Prohlídka prodejny Ostrožsko a.s

9. Prohlídka sportovního areálu a hasičských vozů. Pár slov o sportovním areálu pověděl předseda sportovních klubů Josef Lopata. Starosta hasičů Mirek Pokorný ukázal naše hasičská auta. Bylo poukázáno i na defibrilátor.

Prezentace spolků ve sportovní hale

Společné foto

10. Hlavním hřebem celé prezentace a jejím zakončením, byla prezentace spolků ve sportovní hale. Od chlapů z obce byly ve sportovní hale rozmístěny do tvaru oblouku stoly a židle pro členy spolků. V hale byla postavena i vítací brána, která byla zapůjčena od mužského pěveckého sboru. Jednotlivé spolky se prezentovaly svou přítomností ve stejnokrojích, svými získanými diplomy, poháry, medailemi, oceněními, svými kronikami a další. Při vkročení hodnotící komise do haly začal hrát Fašankbend a všichni začali zpívat. Prostě něco nádherného. Členové komise se pobavili se zástupci jednotlivých spolků a mohli načerpat atmosféru ze společenského, kulturního a sportovního života v obci, což je naše bohatství. Představily se sportovní kluby – fotbal, hokej, volejbal, tenis, kulturisti, turisté, klub seniorů, Červený kříž, Fašankbend, divadelníci, zahrádkáři, myslivci, rybáři, mládež farnosti, mužský pěvecký sbor, folklórní krúžek Háječek a Kameňáček, hasiči, včelaři.

Troufám si říct, že hodnotící komise byla ohromena. Ve sportovní hale proběhlo společné foto a rozloučení s hodnotící komisí (fotil Staňa Dufka, natáčel Václav Pavlas).

Celá prezentace naší obce proběhla dle plánu, s prezentací jsem byl maximálně spokojený.

Touto formou velmi děkuji kolegyním z obce Liduše Dominikové a Hance Havlíkové za podílení se na organizaci a přípravách prezentace obce v soutěži Vesnice roku. Děkuji zaměstnancům obce a občanům za zvelebení obce. Děkuji všem, kteří se zapojili do prezentace obce. Děkuji také manželce a dětem za podporu a za to, že nám drželi pěsti.

Vyhlášením výsledků krajské soutěže Vesnice roku 2023 soutěž nekončí.

Vyhlášení výsledků

Na svátek Antonína 13. 6. 2023 proběhlo vyhlášení výsledků krajského kola soutěže Vesnice roku.

Obec Ostrožská Lhota byla vyhlášena Vesnicí roku Zlínského kraje za rok 2023, a to:

- za dlouhodobý, komplexní a vyvážený strategický rozvoj obce. Za příkladnou spolupráci obce s podnikatelskými

subjekty a bohatý a aktivní spolkový život. Za příkladný přístup k úpravám veřejných prostranství včetně respektování architek-

tonických hodnot a souvislostí. Za příkladnou péči o historické objekty s důrazem na využití a propagaci historického dědictví podložené archeologickými nálezy.

Obec Ostrožská Lhota postupuje do celostátního kola soutěže Vesnice roku 2023.

Nyní nás čeká slavnostní předávání ocenění soutěže Vesnice roku – krajské kolo, které se uskuteční u nás v Ostrožské Lhotě. Přijedou hosté z hodnotící komise, z ministerstev, z kraje, hosté z obcí, které se zúčastnily soutěže krajského kola a další. Tato akce bude pojata jako oslava obce, která se bude konat 13. 8. 2023. Srděčně jste na tuto akci zváni. Program a pozvánka budou zveřejněny.

Státní kolo soutěže Vesnice roku 2023 proběhne na přelomu srpna a září 2023. Přesný termín, kdy přijede státní hodnotící komise soutěže ještě neznáme. Již je známo, že při státním kole budeme mít na prezentaci obce 4 hodiny.

Budu rád, když se zapojí všichni občané, například úklidem veřejného prostranství.

Hotové investiční záměry:

Původní chlapecké šatny

Nové chlapecké šatny

Původní dívčí šatny

Nové dívčí šatny

• Rekonstrukce šaten v ZŠ

O tomto projektu jste byli informováni i v minulém čísle zpravodaje. Rekonstrukce šaten v ZŠ je úspěšně dokončena. Žáci užívají nové šatny od 20. 4. 2023.

Rekapitulace:

- Stavební práce provedla firma STAMOS Uherské Hradiště, spol. s r.o. - konečná cena díla: 298 469 Kč (s DPH), z toho byly vícepráce v hodnotě 7 202 Kč (s DPH).

- Nábytek vyrobila a namontovala firma Stolařství Miroslav Marek - konečná cena díla dle SOD 338 161 Kč (s DPH).

- Máme podanou žádost o propłacení dotace ve výši 450 000 Kč z Programu rozvoje venkova ČR (přes MAS).

• Veřejné osvětlení v ul. Chřib I. etapa

I tento projekt byl zmíněn v minulém čísle zpravodaje. Projekt je již hotový. Předmětem projektu byla realizace nového veřejného osvětlení (VO) – nové stožáry, svítidla, nová ka-

beláž uložena do země a taktéž chráničky pro optické kabely pro RD. Trasa nového VO je cca od RD Hubíkových po RD Endrychových. Tento projekt byl realizován souběžně s projektem EG.D, který řeší obnovu nízkého napětí (NN), tzn. nadzemní vedení NN bylo v uvedené trase zrušeno a nově uloženo do země. Bylo zrušeno i nadzemní vedení pro veřejné osvětlení.

Veřejné osvětlení v ulici Chřib

- Nové veřejné osvětlení (stožáry, lampy, kabeláže) zrealizovala firma Elektromontáže FIŠER, která byla vybrána na základě výběrového řízení. Cena díla dle SOD 427 966 Kč (s DPH).

- Zemní práce (rozšíření výkopu, zásypy, protlaky, zapravení terénu) provedla firma PERFECT za cenu 205 339 Kč.

• Nové oplocení zahrady v MŠ

Investiční záměr spočíval v odstranění starého oplocení vyzděného z plotových tvárnic, oprava původního základu (podzdívky) včetně montáže zákrytových desek, montáž plotových sloupků a plotových dílců. Byla opravena vstupní brána a „provozní“ brána byla pořízena a namontována nová. Nyní je zrealizována čelní část oplocení. Nové oplocení provedli pracovníci obce (při tom pracovali na spoustě dalších prací, jako je např. údržba veřejného prostranství). Hezkou výzdobu na oplocení a před ním zajistila zástupkyně ředitele pro MŠ Lenka Kadlčková s dětmi. Zástupkyně ředitele Lence Kadlčkové, jejímu pedagogickému týmu i dětem děkuji za spolupráci.

• Rekonstrukce rozběhové dráhy pro skok daleký na hřišti

Pracovníci obce zrekonstruovali rozběhovou dráhu pro skok daleký, a to opět odstraněním plevele, srovnáním antukového podkladu a položením tartanových rohoží, kterým tráva již neproroste.

Původní oplocení mateřské školky

Nové oplocení mateřské školky

• Položení dlažby pod pergolou u památkového domku

Pracovníci obce vydláždili prostor pod pergolou u památkového domku. Byla použita stará betonová dlažba 30 x 30 cm, která byla na starých chodnících. Již bylo otestováno při jarním otvírání domečku.

Na čem se pracuje:

- Na zahradě MŠ bude zrekonstruován starý chodník včetně okapových chodníků.

Rozběhová dráha před úpravami

Rekonstrukce rozběhové dráhy

Na zahradu MŠ bude doplněna houpačka.

- Ve spojovací chodbě, mezi hlavní budovou a hospodářskou budovou v MŠ, bude zrekonstruován povrch podlahy, kde místo dlažby bude PVC.

- Na přípravách slavnostního předávání ocenění soutěže Vesnice roku 2023.

Před položením dlažby

Položení dlažby u památkového domku

- Výběr nové techniky na sečení trávy.
- Na projektových dokumentacích zmíněných v minulém čísle zpravodaje a další.

Informace pro majitele RD domu v ulici Chřib směrem na cyklostezku:

V této lokalitě má SVK Uherské Hradiště zrekonstruovat kanalizační řád. Předpokládaný termín zahájení prací je letos na podzim. O přesném termínu a omezení provozu budete informováni.

Kompostéry do domácností budou:

V minulém čísle zpravodaje jste byli informováni o záměru pořídit domácnostem, které mají zájem, kompostér pro podporu domácího kompostování biologicky rozložitelného odpadu v kompostérech a tím eliminovat ukládání biologického odpadu do popelnic na komunální odpad. Pořízení kompostérů bylo podmíněno zájmem občanů (byla provedena anketa) a získání dotace z Operačního programu Životního prostředí (OPŽP). I přes to, že dotaci z OPŽP na kompostéry nezískáme, protože alokace financí v daném dotačním programu byla rychle vyčerpána, tak kompostéry do domácností, které projeví zájem, pořídíme. Nyní vybíráme vhodný kompostér. Vydržte, kompostér bude.

**Vzorek kompostéru
foto na str. 5 až 7
OÚ Ostrožská Lhota**

O prázdninách a dovolené si odpočiňte a načerpejte energii ze sluníčka. Všem Vám přeji pohodové, krásné léto plné nezapomenutelných, hezkých zážitků.

Roman Tuháček, starosta obce

Cítil jsem silný buhot srdce. Přiznal po vyhlášení Vesnice roku starosta Roman Tuháček

Naše obec získala Zlatou stuhu v soutěži Vesnice roku 2023 ve Zlínském kraji a postupuje do celostátního finále.

Cenu přebíral, za účasti televizních štábů, starosta Roman Tuháček. Zlatou stuhu dostal náš starosta z rukou hejtmana Radima Holiše.

Starosta obce Roman Tuháček po vyhlášení řekl:

„Při vyhlásování byla moje tepová frekvence velmi silná. Už bylo rozdání několik ocenění, přes kroniky, dění v obci až po zeleň a naše obec pořádně. Přešlo se na hlavní ocenění. Oranžovou stuhu získala obec Nedachlebice, zůstávala ve hře Zlatá stuha a první místo. Tak, to jsem si říkal, kurník, buď výhra, nebo nic. Cítil jsem silný buhot srdce.“

Ve finále jsme zlatí. Byl to krásný a nezapomenutelný pocit. Děkuji všem Lhoňanům, kteří se na přípravě podíleli, moc děkuji všem spolkům. Při jejich představení v hale viděla komise skutečnou atmosféru naší Lhoty, našeho dění. Děkuji cukrárně U Budařů, družstvu Ostrožsko, holkám z obce, manažerce MAS Janě Bujákové, děkuji všem. Toto ocenění pro nás moc znamená. Projevilo se, že u nás máme spoustu lidí se srdcem na pravém místě, kteří chtějí obci pomáhat a zvelebovat ji.“

Vesnice roku 2023. Zlatá stuha byla udělena obci Ostrožská Lhota. Komentář komise k udělení Zlaté stuhy.

Zlatá stuha byla Ostrožské Lhotě udělena za dlouhodobý, komplexní a vyvážený strategický rozvoj obce, příkladnou spolupráci s podnikatelskými subjekty, bohatý spolkový život (v obci fungují dvě desítky spolků), příkladný přístup k úpravám veřejných prostran-

ství i za péči o historické objekty. Obec postupuje do celostátního kola soutěže Vesnice roku 2023.

Gratulace přiletěla také od hejtmana Radima Holiše.

„Soutěž Vesnice roku jednoznačně podporujeme, protože chceme, aby naše obce byly aktivní, živé a pestré, zkrátka aby zdobily náš kraj. Děkuji všem obcím, které se do soutěže přihlásily. Protože už jen tím, že se přihlásí, se v nich zvedne aktivita, začnou ještě více žít, chystají nové věci a celkově je to může posunout zase o kus dál. Vítězné obci Ostrožská Lhota gratuluji a přeji hodně zdarů v celostátním kole,“ uvedl hejtmán Radim Holiš.

Ceny budou zástupcům obcí předány na slavnostním předání ocenění krajského kola soutěže Vesnice roku 2023 ve vítězné obci.

Celostátní vítěz bude vyhlášen 16. září v Luhačovicích

Vítěz republikového kola soutěže, do něhož Ostrožská Lhota postoupila, bude vyhlášen 16. září v Luhačovicích na Zlínsku. V celé zemi se letos do soutěže přihlásilo 175 obcí, stejně jako loni. V roce 2022 získala ve Zlínském kraji titul Vesnice roku Zašová na Vsetínsku.

Vítězná Ostrožská Lhota obdrží od Zlínského kraje finanční dar ve výši 540 tisíc korun. Finanční odměny se však dočkají také další oceněné obce.

std

Cenu přebíral starosta Roman Tuháček. Zlatou stuhu dostal náš starosta z rukou hejtmana Radima Holiše. Foto: zk.

Výsledky krajského kola

Zlatá stuha – za vítězství v krajském kole – obec Ostrožská Lhota, okres Uherské Hradiště

Oranžová stuha – za spolupráci obce a zemědělského subjektu – obec Nedachlebice, okres Uherské Hradiště

Diplom za Vesnickou knihovnu Zlínského kraje – obec Rokytnice, okres Zlín

Diplom za vzorné vedení obecní kroniky - obec Malá Bystrice, okres Vsetín

Diplom za udržování lidových tradic - obec Kudlovice, okres Uherské Hradiště

Další ocenění

Cena naděje pro živý venkov – obec Salaš, okres Uherské Hradiště

Obec Salaš postupuje do celostátního kola, jehož garantem je Sdružení místních samospráv ČR.

Inovativní obec – obec Krhová, okres Vsetín

Mimořádná ocenění krajské komise

Mimořádné ocenění za podporu turistiky a agroturistiky – obec Podhradí, okres Zlín

Mimořádné ocenění za unikátní a osvětovou činnost v oboru mykologie – Mykologický klub Salaš z.s.

Zlatou stuhu vítězství zvedli nad hlavu srdcaři z Ostrožské Lhoty

Další z obcí Slovácka se v těchto dnech stala nositelem žluté stuhu, tedy absolutním vítězem soutěže Vesnice roku Zlínského kraje. Pro rok 2023 jí je Ostrožská Lhota - nenápadná obec s ani ne 1500 obyvateli, která se nachází na úpatí kopce s poutním místem Svatý Antoníněk. Pro Lhoňany je tak trochu symbolické, že krajské vítězství jejich vesnice vyhlásili 13. června, tedy v den, kdy slaví svůj svátek Antonínové a kdy se na Svatém Antonínku právě konala pouť k jejich patronovi Antonínu Paduánskému, jemuž je tamní kaple zasvěcena.

Musím přiznat, že o čínorodosti i mimořádně rozmanitém spolkovém životě obyvatel Ostrožské Lhoty už nějaký pátek vím a mnohokrát jsem se o tom zmínil prostřednictvím reportáží a zpravodajských článků. O to větší radost mám z toho, že si aktivit Lhoňanů všimli i krajszí porotci Vesnice roku a ocenili je.

Srdcaři. Tak lhotský starosta s hrdostí označil své spoluobčany. A rozhodně věděl o čem mluví, protože samotná existence dvou desítek spolků v obci je sice zajímavá, ale význam pro vesnici má jen tehdy, stanou-li se taková uskupení především pozitivních mezilidských vztahů. A to se v Ostrožské Lhotě děje, čehož jsem byl svědkem například při setkání Lhot, kterého jsem se tam před časem účastnil. Lze to vnímat rovněž například v jejich archeologickém muzeu, vybudovaném skupinou místních archeologických nadšenců, nebo na bunkru ze 60. let minulého století, zpřístupněném veřejnosti zase jinou místní partou fandů do historie.

Faktem prostě je, že lidí zapálených a vzájemně spolupracujících v rozličných oblastech společenského života je v Ostrožské Lhotě nepřehlédnutelné a je jen dobře, že se Lhoňané svým vítězstvím mohou stát pro ostatní ukázkovou motivací.

Pavel Bohun.

Autor je šéfredaktor Slováckého deníku.

Foto: DENÍK/Jan Karásek.

Společenská kronika

80 LET

Ludmila Kaňová, č.p. 450

85 LET

Ladislav Zelený, č.p. 55

91 LET

Marie Hejtmánková, č.p. 140

Božena Straková, č.p. 288

92 LET

Božena Dominiková, č.p. 339

MANŽELSTVÍ 50 LET

Eva a Josef Malušovi, č.p. 479

Marie a František Turčínovi, č.p. 476

Zdeňka a Jaroslav Trávníčkovi, č.p. 368

MANŽELSTVÍ 55 LET

Marie a Josef Polehňovi, č.p. 35

NOVÍ OBČÁNCI

Nikolas Zalubil, č.p. 105

Dominik Popelka, č.p. 438

Amálie Fráňová, č.p. 448

Aneta Martinková, č.p. 553

Gabriela Urbancová, č.p. 34

Vojtěch Lopata, č.p. 107

ÚMRTÍ

Richard Petruš, č.p. 252

Marie Malušková, č.p. 150

Josef Zelený, č.p. 294

Marie Vašítková, č.p. 442

Milan Bartys, č.p. 319

Vítání občánků. Na obci přivítali šest chlapců a jednu holčičku

Druhé vítání občánků v naší obci se v letošním roce uskutečnilo druhou červnovou nedělí. Děti vítaly matrikářka Hana Havlíková a Ludmila Dominiková. Do slavnostního dopoledne

se zapojily i přednášející děti z naší školy. Není bez zajímavosti, že tentokrát měli kluci velkou převahu. Na jednu holčičku jich bylo šest.

Na obci byli 11. 6. 2023 slavnostně přivítáni:

Adriana Malinová se synem Eliášem.

Ostrožská Lhota č.p. 225

Ludmila a Miroslav Pavelkovi se synem Janem.

Ostrožská Lhota č.p. 544

Martina a Erik Pešíkovi se synem Tomasem.

Ostrožská Lhota č.p. 523

Irena a Radek Lagovi se synem Filipem.

Ostrožská Lhota č.p. 198

Barbora a Ondřej Zalubilovi se synem Nikolasem.

Ostrožská Lhota č.p. 105

Simona Popelková a Pavel Křivák se synem Dominikem.

Ostrožská Lhota č.p. 438

Vladimíra a David Martinkovi s dcerou Anetou.

Ostrožská Lhota č.p. 553

Foto: Stanislav Dufka

Další informace o naší obci
naleznete na:
www.ostrozskalhota.cz

facebook

Obec Ostrožská Lhota

Hodová chasa ve spolupráci s obcí Ostrožská Lhota
a Mužským pěveckým sborem
vás srdečně zve na

Hody s právem

Sobota 22. 7. - zvaní na hody po dědině

Neděle 23. 7. - mše svatá,

průvod pro právo,

hodová zábava

Těšit se můžete na nové taneční vystoupení
v podání chasy.

K tanci i poslechu zahraje

DH Blatnička

a CM Včelaran,

zazpívá Mužský pěvecký sbor.

První svaté přijímání v naší obci. Zúčastnilo se osm dětí

První svaté přijímání je organizováno ve farnostech zpravidla jednou ročně v květnu nebo na počátku června. V naší farnosti se uskutečnilo poslední květnovou nedělí. V letošním roce se přijímání zúčastnilo osm dětí.

Viktorie Budařová, Gabriela Matuščíková, Ludmila Pavelková, Pavel Botek, Theodor Vítek, Michal Tuháček, Jakub Pokorný, Jiří Hanák.

Foto: Štěpán Mitáček

POZVÁNKA

Ostrožsko-Lhotské divadlo zve 16. září 2023 na divadelní představení

KUBO

v podání Komenského ochotnického spolku z Komněsál Obecního domu v Ostrožské Lhotě

Kaple na Antonínku je otevřena 365 dnů v roce i díky Lhoťanům

Je spousta lidí, kteří netuší, že kaple na Svatém Antonínku je přístupná po celý rok.

My ostatní bereme tuto skutečnost už jako samozřejmost. Kaple však není otevřena od nepaměti. Víme, kdy se tak stalo a jaké události k tomu vedly.

Od 1. 9. 1939 se s cílem „posvěcení kopce sv. Antonína“ začal na Antonínku častěji pohybovat náš rodák P. Antonín Šuránek (1902-1982). Přišel s myšlenkou zřízení stálé duchovní správy na Antonínku. Později začal v době prázdnin v kapli sloužit mše svaté, časem v kapli také bydlet, aby byl lidem a jejich potřebám blíže. Na kopec přicházeli děti, mladí i starší generace. Zdaleka nejen ti „domácí“, ale i z větší dálky. Nedařilo se jim tenkrát budovat hmotně, o to víc se započalo budovat duchovně! K tomu byla potřeba pro lidi otevřít kapli, která se po staletí odemkla jen párkrát do roka

během poutí.

V kronice blatnické farnosti můžeme vyčíst kratičkou zprávu: „*Kostelníkem u sv. Antonína byl ustanoven již v roce 1943 železničář v. v. Dominik Budař, který svou službu horlivě a obětavě vykonává.*“ Pan Dominik Budař (1882-1972) z Blatnice pod Sv. Antonínkem „strážil“ kapli až do roku 1958, kdy byla služba tehdeším blatnickým farářem na čas přerušena. Snadným výpočtem zjistíme, že letos je tomu přesně 80 let, kdy byla založena služba „strážce kaple“, která se až na několikaleté přerušení zachovala do dnešních dnů. Všichni ti muži (a dnes už můžeme hrdě povědět, že i ženy) mají něco společného. Svou službu vykonávají zcela nezištně, zdarma, při svých běžných starostech a povinnostech, které má každý z nás.

Jen díky jejich ochotě může být Svatý Antonínek živým poutním místem, které

neoživá ničím jiným než přítomností lidí a hlavně modlitbami věřících.

Krásné kulaté výročí si přímo říkalo i pořádnou oslavu!

Ta proběhla předposlední dubnovou sobotu. Na slavnostní oběd byli strážci pozváni i se svými partnery. K vzácným hostům se připojil biskup Mons. Josef Nuzík, který si při svém nabitém programu udělal čas a před odpolední poutí na Velehradě přijel nejdříve pozdravit naše strážce. Jeho přítomnost byla pro všechny pozvané překvapením. Poděkoval jim za jejich nezištnou pomoc a vyzvedl skutečnost, že celoročně přístupný kostel, ale ani poutní místo není jinde samozřejmostí.

Při prohlížení alba zemřelých strážců byl překvapen, že některé osobně znal. K panu Slavomíru Budařovi si jako mla-

Současný tým strážců kaple na Svatém Antonínku.

Foto: František Gajovský.

dý kněz jezdil na mešní víno a pan Štěpán Vašíček zase zajišťoval ozvučení do kostela.

V neposlední řadě za vytrvalou službu poděkoval přítomným také blatnický farář P. Zdeněk Stodůlka a na slavnostní oběd byl pozván také náš duchovní správce P. Miroslav Reif.

Časem začalo na kopci lidí přibývat, protože následující mše svatá byla sloužena nejen za všechny živé a zemřelé strážce, ale také další pomocníky, kteří se o poutní místo během roku jakýmkoli způsobem starají. Hlavním celebrantem byl P. Antonín Bachan z Hluku.

Krásné a slunečné odpoledne pak pokračovalo v přátelském duchu při neformálním setkání s malým občerstvením.

U založení služby strážců ve 40. letech minulého století a následného obnovení v 70. letech pokaždé figuroval P. Antonín Šuránek.

Věříme, že nad poutním místem a kaplí, o které si přál, aby se stala „perlou Slovácka“ bdí i dnes. S oblibou k „Pán Bůh zaplat“, dodával „Pán Bůh nezůstane nikomu nic dlužen.“

Že nezapomene na odměnu pro strážce, si můžeme být zcela jistí!

Současný tým strážců kaple na Svatém Antonínku (řazeno abecedně)

Bachan Ladislav - Blatnice pod Svatým Antonínkem

Bánovská Stanislava - Hluk

Kolíšková Marie - Hluk

Křivánek Vladimír - Ostrožská Lhota

Kuřina Antonín - Blatnice pod Svatým Antonínkem

Lopata Antonín st. - Ostrožská Lhota

Lopata Antonín ml. - Ostrožská Lhota

Polehňa František - Ostrožská Lhota

Prachařová Marie - Blatnice pod Svatým Antonínkem

Říha Jan - Blatnice pod Sv. Antonínkem
Spáčil Josef - Blatnice pod Svatým Antonínkem

Vorlíčková Vladimíra - Stříbrnice

Strážci mimo službu

Chabiča Josef - Blatnice pod Svatým Antonínkem

Polehňa Josef - Ostrožská Lhota

Ratajský Antonín - Ostrožská Lhota

Zemřelí strážci

(řazeno podle roku narození)

Ostrožská Lhota

Křápek Jan - 1912-1984

Žajdlík František - 1912-1991

Kupec František - 1925-1992

Páč Jaromír - 1931-2010

Hájek František - 1934-2017

Mach Josef - 1935-2022

Hájková Ludmila - 1938-2020

Dobřecký Antonín - 1943-2011

Počet zemřelých z Blatnice je deset a jeden je z Ostrožské Nové Vsi.

Alka Skřenková

Pouť rodin a přátel Vlčího doupěte

Krásné slunečné počasí vítalo třetí květnovou neděli na Antonínku všechny příchozí poutníky. Konala se zde Pouť rodin a přátel Vlčího doupěte. Za projektem Vlčí doupě stojí mladý kněz Roman Vlk, rodák z nedalekých Prakšic, který se svými pomocníky natáčí už třetím rokem krátká videa, jimiž přináší radostnou zvěst o Boží lásce. Cílovou

skupinou jsou především děti, ale moudré, vtipné a zábavné příběhy zaujmou nejednoho dospělého.

Rodinami a fanoušky doupěte se to na kopci jen hemžilo. Jedna rodina neváhala a přijela až z Prahy. Ti ostatní nebyli jen z přilehlých obcí, ale skutečně ze širokého okolí. Po společné modlitbě a obědě v trávě začalo zábavné odpoledne. Jednotlivá stanoviště a tvořivá dílnička

byly zaměřeny jako „výcvik“ pro rytíře. O rytířské Boží výzbroji měl totiž otec Roman během mše svaté promluvu a nechyběl na ní ani skutečný rytíř v podání Lhošana Petra Bílka. Loutkové divadlo proběhlo už v bojových podmínkách. Během mše svaté začalo pršet a déšť

stále sílil. Věříme, že ani nepřízeň počasí účastníky neokradla o hřejivý pocit u srdce po plnohodnotně prožitém odpoledni.

Během odpoledne zpíval otec Roman s dětmi písničky jako DJ Lupík, pak mezi nimi procházel jako moudrý mnich Vlkumil, jen profesor Volfík kvůli průtrži mračen nestihl ze své laboratoře přijet včas. (Všechny tyto postavy ztvárňuje ve svých videích.)

Slunečné počasí lidi vítalo. Promoklí, ale s krásnými zážitky, odcházeli domů. Celá akce mohla proběhnout díky Vlčímu doupěti, CPR z Veselí nad Moravou, Strážnice, Uherského Brodu, Matici svatoantonínské a hlavně díky desítkám dobrovolníků, mezi něž patřili i ti ze Lhoty. Díky!

Nedařilo se budovat hmotně, o to víc se započalo budovat duchovně!

K tomu byla potřeba pro lidi otevřít kapli, která se po staletí odemkla jen párkrát do roka během poutí.

Alka Skřenková

Pouť rodin a přátel Vlčího doupěte se vydařila: Foto: Ludmila Pavelková.

Marie Šupková zdolala cestu z Porta do Santiago de Compostela za 13 dní. Ušla 320 km

Zjistila jsem, jak málo materiálního člověk potřebuje k pocitu klidu a radosti z vlastní existence. Říká Marie po Svatojacobské pouti.

Každoročně přibývá lidí, kteří se rozhodnou vydat na Svatojacobskou pouť, jejímž cílem je španělské město Santiago de Compostela. Cesta svatého Jakuba (španělsky Camino de Santiago) je název historické sítě dvanácti poutních cest, které vedou ke hrobu svatého Jakuba Staršího v katedrále v Santiagu de Compostela ve španělské Galicii. Symbolem poutníků je svatojacobská mušle. Od roku 1993 je Svatojacobská cesta zapsána na seznam světového dědictví UNESCO a její nové značení bylo podpořeno grantem Evropské unie. Tras je několik, jsou různé dlouhé, různě náročné, a na jednu z nich - Camino Portugues se 1. června vypravila také obyvatelka naší Lhoty Marie Šupková.

O prvním nápadu na putování a přípravě na cestu

Loni na jaře mě napadlo, že by bylo super spojit návštěvu Porta, kterou jsem měla v plánu, s delší „procházkou“ po pobřežní části severního Portugalska, zcela se odštíhnout od každodenní pracovní rutiny a vydat se s batohem na zádech bez nějakého pevného časového plánu na sever, s cílem dojít ve zdraví až do Santiagské katedrály. K tomu jsem potřebovala časový prostor ve vhodné roční dobu. To se letos povedlo a koncem května jsem odletěla z Vídně do Porta. Příprava nebyla složitá. Jediné, co vedle času potřebujete, jsou pohodlné a osvěd-

Upomínkou na svatojacobskou pouť je *Credencial*. Do něj sbíráte v průběhu cesty razítka, jako důkaz toho, že skutečně šlapete.

O samotné cestě

Stručně řečeno, byla úžasná, zajímavá a překvapivě rychlejší, než jsem očekávala. První dny z Porta vedla cesta po nově

Sami vidíte, kolik zbývá Marii Šupkové do cíle.

vybudovaných stezkách kolem Atlantického oceánu, ale také zatáčela do přímořských měst a vesniček, kde se přespávalo. Někdy kopírovala silnici, jindy pokračovala přes zarostlý a kamenitý terén, ale vždy byla dostatečně označena žlutou šipkou nebo znakem svatojacobské mušle. Asi po čtyřech dnech se dostanete na severní konec Portugalska a pak přes záliv oceánu (v mém případě) do města Guardia v Galicii. Pak se jde kolem terasovitých polí, bujných lesů, vinic, ospalých vesnic, starých římských cest, přes středověké mosty i velká města, pořád na sever. Z kopců si užíváte výhledy na záliv. Když dorazíte do města Redondela, kde se spojují dvě větve portugalského Camina (pobřežní a centrální) počet poutníků se výrazně zvýší. Právě cestou do Redondely jsem zažila průtrž mračen. Jinak bylo počasí pro pochod příznivé, kolem 20 °C. Ale chápu odpolední siesty v této oblasti. Mezi třetí a šestou hodinou je neuvěřitelně horko a slunce hřeje naplno. Proto mnozí poutníci vyráží brzy ráno a končí kolem druhé nebo třetí. Já vyrážela kolem osmé, půl deváté a končila tedy později, takže vím i to, co je pochod ve sluneční výhni.

O jídle a spaní na cestě

Ranní snídaně byla obvykle v první kavárně na cestě s čerstvým pečivem, pozdní oběd jsem řešila většinou na konci denního pochodu. Pokud jsem se rozhodla pro oběd během cesty, bylo to lehké jídlo v některé z mnoha restaurací nebo denních

barů. Restaurace po cestě nabízí tzv. poutnické menu, většinou tříchodové, kde máte na výběr z několika předkrmů, hlavních jídel, pak káva nebo dezert a k pití voda nebo půl láhve vína na osobu. Občas jsme narazili na obchod, pokud jsme spali v nějakém městečku. Přespávalo se v tzv. albergue - ubytovnách podél trasy, kde jste se mohli poznat s dalšími poutníky nebo potkat s těmi, které jste znali z předešlých dnů. A co teprve, když jsme se sešli před katedrálou nebo v ulicích Santiaga de Compostela. To byla nestrojená radost na obou stranách, protože vzájemná podpora byla něco naprosto samozřejmého.

O zajímavostech na cestě

Tam jsem si plně uvědomila význam rčení, že cesta je cíl. Každý kousek portugalské či španělské země byl pro mě zajímavý. Ať už vrchním vedením vinic, jiným vzhledem hřbitovů, kamennými nádržemi s přitékající vodou, zvláštními kamennými stavbami (sýpkami) na vysokých betonových pilířích, mnohými funkčními kláštery a kostely od zcela prostých až po ty honosné nebo pozůstatky římských staveb a dosud stojícími středověkými budovami.

Říká-li se u nás, že všechny cesty vedou do Říma, v Galicii platí, že všechny cesty vedou do Santiaga. Za Pontevedrou jsem se rozhodla pro náročnější variantu cesty, tzv. Espiritual (duchovní). Je to přes hory i doly vedoucí trasa, ale odměnou bylo několik nečekaných zážitků. U benediktinského kláštera San Juan v Poio hrál orchestr složený z dud, tamburín a bubnů mystickou hudbu vycházející z keltských tradic. V arménském klášteře Santa Maria v městečku Armenteira jsem se s dalšími poutníky zúčastnila večerní modlitby místních řeholnic za zdar naší cesty. A v poslední zastávce na pobřeží (Vilanova de Arousa) jsem zažila oslavu velkého křesťanského svátku Božího těla. Šlo nejenom o procesí, kdy byla monstrance nesena městem pod baldachýnem a doprovázena kapelou, ale hlavně o velkoplošné několikametrové koberce vytvořené na ulicích věřícími z kamínků, květin, jehličí a písku.

O mém duchovnu

Nejsem praktikující katolička, nechodím běžně do kostela. Tvrdím, že k rozhovoru s Bohem nepotřebuji prostředníka. Každý máme asi v sobě pocit či respekt vůči něčemu, co je mimo naše chápání, ale co evidentně naše životy nějak ovlivňuje. Alespoň já to tak mám. A silně si uvědomuji, že možnost žít na tomto světě je výsadou, a neměli bychom s ní zacházet lehkově. Na této cestě jsem zjistila, jak

málo materiálního člověk potřebuje k pocitu klidu a radosti z vlastní existence. Například po každém dni byl člověk vděčný za to, že ve zdraví došel, že má možnost osprchovat se a vyspat.

O pocitech v cíli

Dne 13. 6. dopoledne jsem došla před barokní katedrálu v Santiagu - cíl cesty všech poutníků, ať už jsou z Francie, ze Španělska, z Portugalska, z Itálie nebo třeba i z České republiky. Je to zvenku i zevnitř impozantní stavba. A stejně impozantní byl i můj pocit z toho, že jsem to zvládla bez jediného otlaku, puchýře nebo nutnosti překonat nějakou krizi v průběhu mého putování. Přestože nejsem žádný sportovec a ani jsem se na cestu speciálně nepřipravovala. Bylo zapomenuto, že asi druhý nebo třetí den jsem měla otlacená ramena od popruhů batohu, což jsem nějak vyřešila a hlavně se snažila na to nemyslet. Nohy po celou dobu bez odmlouvání šlapaly a můj mozek byl naprogramován pouze na to, abych si užila, že jdu nádhernou krajinou, že po svých kráčí pořádkem kupředu, a že každý kopec jednou skončí a dolů to pak seběhnu jako horská koza.

O konečném výsledku putování

Délka této trasy z Porta je oficiálně 280 km, ale protože cesta skýtá více variant, měla jsem v nohách po necelých 13

Po necelých 13 dnech jsem stanula před katedrálou v Santiagu. Foto: 3 x archiv MŠ.

dnech před katedrálou asi 320 km. Upomínkou na svatojakubskou pouť je Credencial - poutnický pas. Jeho používání se datuje od středověku, kdy plnil roli pověřovací listiny, zajišťující poutníkům ochranu. Do něj sbíráte v průběhu cesty razítka, jako důkaz toho, že skutečně šlapete (pěšky nebo na kolech). A pokud takto prokážete, že jste ušli nejméně po-

sledních 100 kilometrů pěšky nebo ujeli 200 km na kole, dostanete Compostelu - osvědčení o absolvování Svatojakubské pouti. A to se mi povedlo.

Marie Šupková (62), advokátka, narozená v Karviné, do Ostrožské Lhoty se přistěhovala v roce 1998, syn Petr, dcera Tereza.

*Marie Šupková,
titulky a mezititulky std.*

Děti utopily v potoce Morenu. Ve Lhotě se chodí od roku 2011

Neseme Morenu, v oleji smaženú, babu bílú studenú, pryč s ňú za dědinu,“ znělo první dubnovou sobotu naší obcí. Dětský soubor Kameňáček za doprovodu muzikantů z cimbálkovky vynášel Morenu a přinesl do Lhoty létečko.

V naší Lhotě se chodí od roku 2011. „Rok předtím jsme dostali pozvání na Starou Myjavu, měli jsme přivést Morenu a ukázkově ji utopit v potoce. Bylo tam víc souborů. Naším děčkám se to tehdy strašně líbilo, tak jsem si řekla, že to musíme zavést i u nás ve Lhotě,“ vysvětluje začátky vynášení Moreny Ludmila Hájková, která je také hlavní organizátorka akce.

Stanislav Dufka

Dětský soubor Kameňáček za doprovodu muzikantů z cimbálkovky vynášel Morenu. Společná fotka na závěr. Foto: 2x std.

Červený kříž v televizi Noe

Český červený kříž z naší Lhoty uspořádal předposlední dubnovou neděli zájezd do Ostravy. Cílem bylo studio televize Noe. V její kapli byla odsloužena mše svatá s členy červeného kříže. Televize vysílala mši svatou v přímém přenosu, celebroid ji František Bezděk, rodák z Blatnice pod Svatým Antonínkem.

„Patnáct minut před zahájením mše jsme se rozezpívali. Všichni se moc snažili. Patří jim velké poděkování,“ pochválila Lhoťany hlavní organizátorka zájezdu Hana Radochová.

Po mši svaté se uskutečnila prohlídka studia s výkladem. „Nebylo to jenom o návštěvě televize Noe, ale i o komentované prohlídce staré Ostravy. Myslím, že obě akce byly na vysoké úrovni. Všichni se nám maximálně věnovali. V televizi

jsme viděli všechny pracoviště, i ty, které se běžně neukazují. Poděkování patří panu Petru Kudelovi, zástupci ředitele televize Noe, který se nám celou dobu věnoval,“ prozradila Hana Radochová.

Televize Noe vysílá od roku 2006, nyní již devatenáct hodin denně. Program sestává z vlastních pořadů aktuálních i archivních. Program je připravován převážně v ostravském sídle, některé pořady vytvářejí regionální studia v Praze a ve Zlíně.

std

Český červený kříž z naší obce uspořádal předposlední dubnovou neděli zájezd do Ostravy. Cílem bylo studio televize Noe. Foto: 2xMirka Malušková

V kapli svatého Antonína proběhla druhou neděli v květnu mše svatá za členy a členky Českého červeného kříže v Ostrožské Lhotě a za dar zdraví. Mši svatou sloužil farář Václav Vrba z farnosti Veselí nad Moravou.

Velikonoční košt vína. Příští rok ho chceme uspořádat v sále, prozradil předseda zahrádkářů Franta Vaněk

Přes osm desítek vzorků bylo na ochutnávce a místní výstavě vín v naší Lhotě. Zahrádkáři už tradičně uspořádali Velikonoční výstavu v prostorách staré sokolovny. S celou akcí vyslovil spokojenost šéf zahrádkářů Franta Vaněk.

„Jsme rádi, že se nám daří udržovat tradice. Se sháněním vzorků je to každý rok složitější, starší generace končí, mladí je nenahrazují. Jsme spokojeni s hojnou účastí, příští rok bychom rádi košt uspořádali v sále,“ prozradil zásadní novinku Franta Vaněk.

Jedním z vystavovatelů a také návštěvníků koštu byl Patrik Trčka. Také on byl s akcí spokojený. „Je to tady krásné,

pěkné a chutné. Každý si vybere, co mu chutná. Myslím si, že i bez hodnocení to není špatné. Každý, kdo trochu rozumí vínu, si najde to, co mu chutná a odchází spokojený. Za mě jsou tu dobrá vína.“ Podobně mluvil další návštěvník Zdeněk Turčín. „Letošní ročník vín byl dobrý, každý si tu vybere. Jsou tu kvalitní vzorky.“ Ještě dodejme, že na koštu bylo přesně 86 vzorků. Jak už je ve Lhotě zvykem, tak vína nehodnotí žádná komise, vše je na účastnících koštu.

Stanislav Dufka

Marie Kmentová a Stanislav Bachan měli na starost občerstvení.

Zahrádkáři už tradičně uspořádali Velikonoční výstavu vína v prostorách staré sokolovny. Foto: 2x std.

Kladení věnců připomnělo osvobození naší obce

Dne 26. 4. 2023, tedy v předvečer 78. výročí osvobození naší obce, byly položeny věnce u památníků první a druhé světové války. Starosta obce Roman Tuháček a zástupce rady obce Marek Miklíček položili věnec také k pamětní desce veliteli parašutistické skupiny Carbon Františku Bogatajovi, který se za války ukrýval v

naší škole. Desku odléval sochař Otmar Oliva na Velehradě v roce 2017. Na škole byla umístěna 28. října stejného roku.

„Život každého člověka je jedinečný a neopakovatelný. Zaslouží si úctu. Obětí druhé světové války bylo mnoho. První obětí z naší obce byl František Malůšek, který byl 12. července odvezen do gesta-

páckého vězení a tam, v koncentráku ve Vratislavi, byl odsouzen k trestu smrti. 24. ledna 1945 byl popraven a pochován ve společném hrobě,“ připomněl mimo jiné starosta obce Roman Tuháček.

Na závěr slavnostního aktu se držela minuta ticha a zazněla česká hymna.

Stanislav Dufka

Starosta obce Roman Tuháček a zástupce rady obce Marek Miklíček položili věnec také k pamětní desce u památníku obětem obou světových válek.

Občané při slavnostním aktu. Foto: 2x std.

Studijní cesta představitelů ukrajinských obcí měla zastávku v naší Lhotě

Na přelomu května a června se skupina starostů a zástupců obcí z Ukrajiny zúčastnila putování po Slovácku a Hornácku. Cesta měla za cíl prezentovat projekty realizované ve strategii Leader. Skupina se zastavila také v naší obci a prohlédla si Obecní muzeum s archeologickými nálezy. Skupinu doprovázel starosta Roman Tuháček a také Ukrajinec, který žije v naší obci, Bohdan Hensirovský.

„Většina starostů byla ze západní části Ukrajiny, moc se jim tady líbilo. Navštívili víc zajímavých míst v regionu,“ prozradil Bohdan Hensirovský. Skupina si také prohlédla Slovácký kemp v sousední Ostrožské Nové Vsi, Hornáckou farmu nebo třeba větrný mlýn v Kuželově.

std

Skupina se zastavila také v naší obci a prohlédla si Obecní muzeum s archeologickými nálezy. Foto: Archiv BH.

Antonínkové sečení trávy ve Lhotě ovládli domácí sekáči

Mužské pěvecké sbory z Vážan, Bojkovic, Derfle a Ostrožské Lhoty. K tomu si přidejte ještě Vlčnovské budové umělkyně. To byla sestava na už tradičním Antonínkovém sečení trávy v Ostrožské Lhotě, které se uskutečnilo druhou červnovou sobotu v parku v Hájku.

Nejprve se ve zhruba patnáctiminutovém bloku představily jednotlivé sbory. Ve Lhotě vůbec poprvé zazpíval ženský soubor z nedalekého Vlčnova, který si říká Vlčnovské budové umělkyně. Antonínkové sečení a zpívání se jim líbilo.

„Bylo to výborné. Jsme ve

V kategorii žen vyhrála Irena Ludvíková. Foto: 3x Stanislav Dufka.

Pořadatelem provedené akce je už pravidelně Mužský pěvecký sbor z Ostrožské Lhoty.

Lhotě poprvé, velice nás překvapil příjemný areál, všechno bylo hezky připravené. Počasí vyšlo, mužské sbory byly luxusní. Chlapi zpívali velice dobře. Bylo to svižné, ne dlouhé, tak akorát. Chlapi mají tendenci svoje vystoupení někdy protahovat - tady to nebylo,“ pochválila akci členka Vlčnovských budoých umělkyně Lenka Sentlová a krátce představila soubor.

„Nejsme tady v kompletním složení. Schází dvě nemocné členky a také naše umělecká vedoucí Marie Matulová. Z 99 procent jsme bývalé členky souboru Vlčnovjan. Náš soubor existuje nějakých sedmnáct osmnáct let. Nikdy jsme žádné výročí neslavily. Scházíme se, pomluvíme chlapy, pak si ale řekneme, že by to mohlo být aj horší a jedeme dál (směje se).“

Po představení souborů následovala soutěž v sečení trávy, kterou vyhrál člen lhotského mužského sboru Stanislav Kuřina. „Jsem rád, to je jasné. Vždycky jsem byl na druhém nebo třetím místě. Ze sboru chodím většinou já, doma neseču, už je na to technika, jen jednou za rok tady,“ přiznal spokojený vítěz.

Je dobré, když si před sečením dáš dvě nebo tři deci, potom to jde samo.“ Irena Ludvíková.

Na druhém místě se v mužské kategorii umístil Tomáš Bečica z Derfle a třetí byl Pavel Zemčík z Bojkovic.

Také v ženské kategorii zůstalo první místo ve Lhotě. Pomyslnou zlatou medaili vyhrála Irena Ludvíková. „Jsem hrozně překvapená, ale musím říct, že to nebylo jenom rukama. Pořadatelé připravili perfektně kosy. Byly ostré jak břitva. Ještě je dobré, když si před sečením dáš dvě nebo tři deci, potom to jde samo,“ povídá s úsměvem vítězka.

Jeden z hlavních organizátorů Michal Pěňčík byl po sečení spokojený, ale celý den bedlivě sledoval předpověď počasí „Hlásili déšť. V obecním sále

byla připravena také mokrá varianta, ale sečení v sále není úplně ono. Jsme rádi, že to nakonec dopadlo vlhce – ne úplně mokře,“ narážel na pár kapek v průběhu sečení a pochválil soutěžící.

„Sbory vyslaly dobré zástupce. Měli jsme obavu, že nepřijdou lidi, ale nakonec jsme spokojení. Také máme dvě první místa v soutěži. Staňa si to zasloužil, v minulých letech se umísťoval těsně pod prvním místem.“

Ceny pro nejlepší sekáče předával starosta obce Roman Tuháček. První

Stanislav Kuřina
– vítěz kategorie mužů.

místo byla tradiční cena – litr slivovice, kterou věnoval právě starosta Ostrožské Lhoty.

Stanislav Dufka

Jak jsme uklidili příkopy a cestu k Antonínku

S naší partou při výšlapu na Silvestra k Antonínku jsme se výborně bavili, jen mě docela zaráželo, kolik je v příkopech odhozených odpadků.

Tak jsem pomalu od začátku roku v rámci zdravotní vycházky plánovala akci se stejně nadšenými kamarády „Uklidme příkopy a cestu k Antonínku“. Inspiroval mě projekt Uklidme Česko, který letos vycházel na začátek dubna.

Počasí se pořád nechtělo umoudřit, čekali jsme na nějaký slunečný den. Ten nakonec vyšel na neděli 26. března, sice nás šlo nakonec jenom pět, ale i tak se akce vydařila a naplnili jsme dva pytle, které poskytla obec i s rukavicemi.

Mám z celé akce dobrý pocit a všem zúčastněným moc děkuji.

Za rok zase ahoj.

Martina Pavlasová

Po cestě k Antonínku jsme naplnili dva pytle odpadků: Foto: Archiv MP.

Pohádkový les byl ve Lhotě znovu po sedmi letech

Druhé sobotní červnové odpoledne patřilo v naší obci dětem. Lhotští nadšenci ve spolupráci s místními hasiči uspořádali po dlouhé sedmileté pauze Pohádkový les. Za startem na děti čekaly pohádkové bytosti, které si pro ně připravily tematické úkoly. Jako první na návštěvníky čekali Křemílek a Vochoomůrka, Bob a Bobek, Minnie a Mickey. Za nimi pak Sněhurka a sedm trpaslíků, Karkulka s vlkem, Pat a Mat, Popelka a na konci trasy Jeníček s Mařenkou u perníkové chaloupky, kterou strážila čarodějnice. V závěru pohádkového putování na všechny čekalo spousta sladkostí a také špekáček. Věříme, že místní Lhoťané budou v této milé tradici i nadále pokračovat.

*Za pohádkové nadšence
Natalie Dřínková*

Lhotští nadšenci ve spolupráci s místními hasiči uspořádali po dlouhé sedmileté pauze Pohádkový les.
Foto: Archiv KJ

Tip na výlet. Národní přírodní rezervace Čertoryje a Vojšické Louky

Věděli jste, že jen doslova pár kilometrů daleko se nachází jedno z nejvýznamnějších evropských nalezišť volně rostoucích orchidejí v Evropě? Že máte v podstatě za humny naprosto unikátní ekosystém, požívající už více než 30 let nejvyššího stupně ochrany přírody? Že na kopcích mezi Tvarožnou Lhotou, Malou Vrbkou a hranicí se Slovenskem roste několik takzvaných endemitů, tedy rostlinných druhů, které ve volné přírodě nerostou nikde jinde na světě? A že tento ekosystém vlastně nevytvořila jen sama příroda, ale je zcela výjimečným příkladem, kdy lidská činnost spolu s přírodou vytvořily dokonalou harmonii?

Zajímáte-li se alespoň trochu o přírodu ve vašem

okolí, tohle místo by vám rozhodně nemělo uniknout a to hned z několika důvodů.

Začneme tedy nejprve názvem. Národní přírodní rezervace Čertoryje, jak se tato asi 325 ha rozlehlá oblast orchidejových luk nazývá, dostala své

pojmenování údajně proto, že tehdejší pověřivý zemědělský lid velmi rád připisoval jakékoliv anomálie či jevy bez zjevné viditelné příčiny nadpřirozeným bytostem. A nejinak tomu bylo i v případě těchto luk, které bývaly často během noci rozryty do podivných nesusvislých brázd, což se v této oblasti čas od času objevuje doposud.

Tehdejší kosci a pastevci šířili zvěsti, že tyto louky po nocích rozrývá rozběsněný čert v marné snaze najít bránu do pekel, která mu z nějakého důvodu zůstala zavřená a on je tak odsouzen k věčnému bloudění po tomto československém pomezí. Vysvětlení je samozřejmě mnohem prozaičtější, jedná se ve skutečnosti o stopy divokých prasat, která tímto způsobem zcela běžně hledají potravu. Avšak na tehdejší vesnické děti to jako jakási pojistka, aby svého skotačení po loukách zanechaly do setmění, jistě fungovalo dobře...

Autorka pozvánky Martina Šalomounová. Foto: Archiv MŠ.

Národní přírodní rezervace Čertoryje a Vojšické Louky. Foto: 3 x Martina Šalomounová.

Nejzajímavější je však na tomto místě jeho unikátní flóra. Roste zde na 20 druhů orchidejí a celková druhová rozmanitost v některých místech dosahuje až 133 druhů na 100 m², což je zdaleka nejvíce v České republice a patří k nejvyšším hodnotám v celé Evropě, potažmo na celém světě. Tomuto fenoménu trochu napomohl člověk, kdy pozvolna svou činností přeměnil původní lesostep na louky s častým výskytem soliterních dubů. Tyto louky jsou zpravidla jednosečné, tedy ke kosení dochází jen jednou za rok, v době, kdy se stihne většina druhů již vysemenit.

Kosení navíc nikdy neprobíhá náraz, ale takzvaně mozaikovitě. Po celé generace se tímto způsobem vyvíjel ekosystém, který je nakonec vzácným příkladem toho, že lidské činnosti nemusí příroda jen ustupovat, ale že s

citlivým přístupem lze vytvořit s přírodou úžasnou symbiózu, kterou následně přijíždí obdivovat biologové z celého světa.

Co se týče vizuálního dojmu, není to už na první pohled pro českou přírodu úplně typická krajina. Po těchto loukách jsou totiž v relativně velkých vzdálenostech od sebe k vidění skutečně monumentální soliterní duby, které dávají těmto loukám až téměř mystický vzhled. Jejich stáří v některých případech hodně přesahuje sto let, ty nejstarší z nich mohly poskytovat stín unaveným koscům už za dob Marie Terezie. Tedy i pokud nejste příliš zainteresováni obdivováním rozličného vzácného rostlinstva, kterého je zde skutečně až neuvěřitelné množství, můžete se těšit na procházku místem, jehož genius loci na vás bude dýchat na každém metru.

Pro výlet do přírody si tedy v našem okolí osobně nedokážu představit lepší místo, ať už jako součást nějaké delší pěší túry, prostoru pro meditaci v přírodě nebo prostě jen na příjemnou procházku.

Aby však toto jedinečné místo zůstalo ve své ryzí podobě zachováno i pro budoucí generace, pohybujte se, prosím, jen po vyznačených stezkách a hlavně v žádném případě zde nic netrhejte!**Je možné tam vyrazit ze dvou míst:**

1. Přímo z obce Malá Vrbka - od autobusové zastávky směrem nahoru na vrchol Výzkum po Vrbecko-kuželovské stezce, poté dále směrem k vodní nádrži Lučina a dále po NP Orchidejová
2. Nebo od vodní nádrže Lučina, kam je možné přijet buď směrem od Radějova nebo z Tvarožné Lhoty a přímo u nádrže zaparkovat, poté se vydat směrem po NS Orchidejová rovnou do NPR Čertoryje

Bydlím v Malé Vrbce a sama jsem moc ráda, že mám tuto úžasnou krajinu doslova hned za domem. Přeji vám tedy příjemný výlet, můj nejlepší tip je návštěva v květnu nebo červnu, kdy nejvíce druhů vybíhá do květu a louky jsou v tomto období nejbarevnější.

Martina Šalomounová

Máte i vy tip na výlet v blízkém nebo i vzdálenějším okolí? Napište nám, rádi ho i s vaším komentářem zveřejníme.

Manželka Jaromíra Zajíce. Je rodilá Lhoňanka a hrdě prohlašuje, že je ze Syslova. Na devítiletku chodila ve Lhotě. Maturovala na gymnáziu v Uherském Brodě. Po maturitě pracovala ve Strojní traktorové stanici ve Starém Městě. V roce 1988 se vdala, porodila dvě děti a po mateřské dovolené začala pracovat na Městském úřadě v Uherském Ostrohu. Kvůli zaměstnání musela v 45 letech začít studovat vysokou školu. Mají dvě děti, syna Martina a dceru Ivanu. Martin je ženatý, žije v Ludkovicích. Eva a Jaromír jsou už i dědáci.

Kde jste se seznámili?

V práci. Jarďa pracoval ve skladě v pobočce STS Uherský Brod, a protože pořád něco sháněl a často telefonoval k nám do skladu, tak jsme se znali jen přes telefon. S rozšířením výroby bylo třeba rozšířit zásobovače, a tak Jarďu převedli do Starého Města. A to jsme se i poprvé viděli.

Čím mě zaujal?

Na první pohled jen tou „řepou“ co měl na hlavě (myslím vlasy). Časem se z něj vyklubal fajn kolega, bezvadný kamarád, který byl zábavný, vtipný, pozorný, pohodář a pokud nastal problém – hledal řešení. Prostě chlap do nepohody. Když pohlédnu na těch 35 let manželství, tak se nezměnil. Zajisté bylo asi tři sta osmdesát pět momentů, kdy bych ho nejraději „zamordovala“ a hned se s ním rozvedla, ale to zažívají asi všechny páry.

Čím mě manžel rozesměje?

Vtipkem, průpovídou, zážitkem. Vždycky se objeví nějaká situace, kdy se „lámeme v pase“. A je to moc fajn, že se spolu umíme smát. Naposledy jsme se řehnili, když jsme se fotili právě k tomuto článku.

Co děláš ve volném čase?

Hraji v Ostrožsko-Lhotském divadle, zpívám v ženském sboru Tetky v Uherském Ostrohu, ráda si zajdu zahrát volejbal, miluju plavání. Také se snažím pravidelně navštěvovat vnoučata, dokud o babču ještě stojí. Pokud je slušné počasí, vyvezu maminku na vozíku na procházku nebo mě „vyvenčí“ naše psí dáma fenka Betyňka.

Kdo z vás chtěl psa?

Chtěla ji dcera a manžel, máme fenku Betyňku, které je devět let. Ale většinou ji krmím já. Je také můj první posluchač a divák, když se učím divadelní roli.

Proč jsem režisérka?

Protože mně to zůstalo. Poté co se Karla Milošová, která byla první režisérka a aktérka obnovení tradice amatérského divadla ve Lhotě, odstěhovala a přestala náš režisovat, to vypadalo, že divadlo skončí. Tak jsem to na přechodnou dobu vzala s tím, že se někdo najde, kdo bude mít třeba nějaké umělecké vzdělání nebo zkušenosti z nějakého většího souboru. Zatím jsme nikoho nenašli.

Jaká je tvoje vysněná role?

Ráda bych si zahrála princeznu v krásných šatech, kvůli parádním šatům a dlouhým kudrnatým zlatým vlasům. Ale když kuknu do zrcadla, tak vím, že je to pasé. Byla by třeba velká vrstva makeupu, a té látky na šaty... (smích). Částečně se mně podařilo si sen splnit, když jsem hrála Mařenku v Bubácích.

Co ti ve Lhotě schází?

Sál s osvětlením, ozvučením a důstojné zázemí pro divadelníky a nejen pro ně. My jsme si zvykli, že nemáme pořádnou šatnu na převlečení, když se malujeme, tak většinou u zrcadla v kuchyňce nebo na WC. Jak projíždíme různé štace, tak někde fakt závidíme to zázemí.

Proč se angažuješ v komunální politice?

Není mně jedno, co se ve Lhotě děje a jak se tady lidem žije. Tak proto. Jsem ráda, když se dokážeme domluvit a dobré nápady se realizují napříč „politickým spektrem“. Jsem moc hrdá na Lhotu a lidi, kteří tady žijí, a i v dnešní době dokáží „obětovat“ svůj čas pro ostatní. Příklad z poslední doby – velmi důstojná prezentace spolku v soutěži „Vesnice roku“ - no mega zážitek.

Tvoje nejoblíbenější místo ve Lhotě nebo v okolí?

Lhota je velice upravená a krásná dědina a nejraději mám rozhled nad vinohrady za Chřibem - „jak sa říkávalo dřív na Kozím hrbě“.

JAK DNES ŽIJ

Nebylo to jednoduché ani pro mě, ani pro moji rodinu vystudovat v 45 letech vysokou školu. Jsem ráda, že jsme to všichni zvládli.

Eva Zajícová (56) Referent odboru investic MÚ Uh. Ostroh

Mým snem je projet „Transsibiřskou magistrálu“, neboť můj děda byl legionář a projel ji až do Vladivostoku

Foto Jaromír Zajíc

Pochází z obce Maršov u Uherského Brodu, kde bydlel do roku 1969. Po přírodní katastrofě, která zasáhla i náš dům, se rodina přestěhovala do Brodu. Po základní škole vedla jeho cesta do Valašského Meziříčí, na Střední zemědělskou školu. Poté následovala dvouletá základní vojenská služba jako zdravotník. Po vojně pracoval nejprve v JZD Uherský Brod, pak v STS Staré Město. Po sametové revoluci podnikal v autodopravě, byl zaměstnán u dalších různých firem většinou v logistice. Před důchodem zaparkoval v brodské firmě Mann+Hummell. S manželkou na podzim oslaví pětatřicet let od svatby.

V čem ženu obdivuješ?

Moje žena stíhá tolik věcí naráz, že jí už spoustu let říkám, že by potřebovala vrutlu. Ještě před pár lety si dodělávala vysokou školu a k tomu divadlo, práce, zpívání, domácnost. To bylo, jak se říká na mašlu i pro mě.

Co se ti nedaří?

Čím dál méně se mně daří udržovat se v dobré fyzické kondici. Můj hlavní koníček – zvukařina, je velmi fyzicky náročný, protože všechny ty bedny, kabely, odposlechy a spoustu jiné techniky musím naložit, vyložit, přinést na místo, zapojit a když akce skončí tak repete, ale opačně. Zdravotní kondice po šedesátce se velmi těžko udržuje, a ač se to nezdá, i já mám své zdravotní problémy.

Čím tě žena rozčilí?

Tak to je otázka na tělo. Abych pravdu řekl, tak taková věc určitě existuje, ale ani jeden, ani druhý se o takovou věc nesnažíme. Raději to přejdeme pro klid v domácnosti. Občas se mě sice Eva snaží vytočit, ale já to přejdu se smíchem a tím, že se směju, tak ji hrozně naštvu a ona toho raději nechá.

Jak se ve Lhotě cítíš?

Není určitě tajemstvím, že jsem náplava, a i když bydlím ve Lhotě 35 let, tak nejsem to samé, co rodák. Ale jinak se ve Lhotě cítím dobře, jsem sice zvyklý ze svého rodiště na rozsáhlé lesy, ale chodím teď do polí se psem.

Kdo lepší vaří?

Samozřejmě, že já (smích). Vařím od té doby, co žena po mateřské nastoupila do práce a dnes, když jsem v důchodě, vařím i přes týden (střídáme se s dcerou). Jediné, co nedělám, tak nepeču.

Jaký je tvůj vztah k sociálním sítím?

Je kladný a hodně často používám fejsbúk a datové komunikátory. V poslední době mě ale štve, že se tam objevuje hodně velké množství dezinformací a spousta lidí těmto zprávám věří, protože si je neumí ověřit z jiných zdrojů.

Jaká je Lhota dědina?

Já si myslím, že Lhota je dědina jako každá jiná, ale akorát ve Lhotě jsou všechny cesty z dědiny ven do kopce. Na kole je to teda morda. Co tady ve Lhotě chybí, tak to je náves nebo náměstíčko před obecním úřadem. Všechny hromadné akce, které souvisí s obcí, ať jsou to fašanky nebo stavění máje, tak se bohužel odehrávají na hlavní silnici.

Jaké máš záliby?

Mým největším koníčkem a celoživotním koněm je hudba a vše kolem hudby. Vlastně už 40 let se motám kolem tohoto žánru. Nejdříve jsem zvučil bigbity a teď i country, dechovky a různé akce. Dalším mým velkým koníčkem je neorganizovaná turistika a cestování. Dalším velkým koněm je moderní elektrotechnika a počítače a také fotografování. Dnešní mobily jsou pro tento účel vymakané.

Jaké máš plány do budoucna? Co tě čeká v nejbližší době?

Hlavně si užít důchodu a co nejdéle nebyť na nikom závislý a být zdravý. V nejbližší době máme se ženou v plánu projet severní Evropu až na Nordkapp. Byli jsme už na nejjižnějším i nejzápadnějším bodě Evropy, bude nám asi chybět ten východní, ale tam se za současné situace těžko dostaneme. Mým snem je projet „Transsibiřskou magistrálu“, neboť můj děda byl legionář a projel ji až do Vladivostoku.

Připravil Stanislav Dufka

Dětský den pořád vylepšujeme - hlásí starosta

První červnovou sobotu se na lhotském hřišti uskutečnil Dětský den. Pořadatelem byla naše obec a téměř všechny složky z naší Lhoty. Děti na každém stanovišti plnily úkoly a na závěr dostaly od starosty Romana Tuháčka odměnu. Na lhotském hřišti se hemžilo odhadem kolem dvou stovek spokojených dětí.

Spokojený byl také starosta. „Když jsem viděl ty zástupy dětí, které si přišly pro odměnu, tak to člověka strašně potěší, když vidí tu velkou radost v dětských očích. Myslím, že si svůj svátek u nás ve Lhotě skvěle užily. Od roku 2019, teda s výjimkou doby covidové, kdy byl myslím první ročník, jde všechno hladce. Uděláme s vedoucími spolků jedno sezeníčko a jsme domluveni. Dětský den pořád vylepšujeme. Na letošním ročníku byli poprvé historici, byli tu i zástupci Fašankbendu. Chlapi od bunkru, pan Boček s panem Kuřinou, kteří připravili pro děti ukázky střelby z airsoftových zbraní – takže super,“ povídal těsně po ukončení vydařené akce.

Velkou pozornost budila dvě stanoviště s koňmi. Na prvním vozil děti Antonín Jelének.

„Je to můj první a jediný kůň. Jmenuje se Goliáš, je mu pětadvacet let a mám ho od roku 2002,“ prozradil bývalý starosta naší Lhoty.

Na druhém stanovišti jezdily děti na voze, který táhli dva koně Jarka Šuránka. Koňský povoz byl pod kontrolou Klaudie

Moštkové, která je vnučka Jarka Šuránka. Sympatická slečna představila oba koně.

„Je to matka s dcerou. Starší se jmenuje Blanka, ta se narodila v roce 2010, mladší je Brita, ta je o pět let mladší. Máme je doma a jsou to naši miláčci. Jsem z Vlčnova a do Lhoty jezdím velice ráda. Nejraději ke koňům, jsou moje srdcovka, po dědovi,“ přiznala mladá Vlčnovjanka.

Dětský den nepatřil jenom domácím, na lhotském hřišti jste mohli vidět rodiny z Blatnice nebo třeba z Ostrožské Nové Vsi.

„Děkujeme. Organizátoři to měli velice pěkně přichystané, našim dětem se odpoledne moc líbilo. Těšíme se na další akce,“ pochválila program Novoveštanka Silvie Slavíková Vítková.

Podobně se vyjádřila i Barbora Pěničková z naší obce. „Děkujeme všem, kdo tvořili toto odpoledne, za krásný, pestrý a zábavný program.“

Na závěr děkoval také starosta Roman Tuháček.

„Poděkování patří všem organizátorům, všem lhotským spolkům. Děkujeme také sponzorům. Každým rokem je to cuk-

Stanoviště střelby s lukem, které obsluhovali Stanislav Kuřina a Silvestr Mach.

rárna U Budařů. Zbytek akce financuje naše obec. Děvčata z obce připravila balíčky pro děti, chlapi se také na akci podíleli. Oblíbená je už každoroční pěna od hasičů. Modeláři létali s čarodějnicí. Všechny stanoviště byly oblíbené. Velké poděkování patří seniorům za jejich skvělou přípravu občerstvení.“

Stanislav Dufka

Velký zájem vzbudila pěna od našich hasičů. Foto: 2x Silvestr Mach.

Školáci v Portugalsku. Byl to zážitek, děti budou vzpomínat celý život. Hlásí Martina Šalomounová

V květnu se vybraní žáci druhého stupně ZŠ Ostrožská Lhota měli možnost zúčastnit zahraničního studijního pobytu Erasmus. V našem případě jsme strávili týden v portugalském městě Sernancelhe. Celý pobyt byl zaměřený především na zdokonalení se v anglickém jazyce.

Odjížděli jsme v neděli 7. 5. 2023 od školy v Ostrožské Lhotě pronajatým minibusem, odkud jsme byli odvezeni na letiště ve Vídni. Z vídeňského letiště jsme dále pravidelným linkovým spojem odletěli do portugalského města Porto, kde jsme také strávili první noc.

Na druhý den jsme vyrazili veřejnou dopravou do Sernancelhe, vzdáleného od Porta asi 200 km. Dorazili jsme v podvečer a na autobusovém nádraží už nás čekali spolužáci a kolegové z Portugalska a Rumunska.

Co všechno jsme tedy za těch několik dní stihli? Bylo toho skutečně hodně, pokusím se shrnout to nejdůležitější a nejzajímavější:

Prohlédli a prošli jsme si krásné město Sernancelhe, navštívili policejní stanici, hasičskou zbrojnicu a městský úřad.

Spolu s portugalskými a rumunskými dětmi si naši žáci vyzkoušeli různé sportovní aktivity jako například zumbu, kanoistiku, beachvolleyball a další.

Úspěšně jsme představili náš předem připravený program, sestávající z prezentace

naší školy, obce a vlasti. Zaspívali jsme také dvě lidové písně.

Poté jsme zhlédli podobný program od našich portugalských a rumunských přátel. Čekal nás také divadelní workshop v sernancelhském divadle. V turistickém centru Terra da Castanha jsme se zúčastnili workshopu o vaření z jedlých kaštanů a ochutnali místní speciality a tradiční portugalské pečivo.

V dalších dnech jsme navštívili historické město Viseu, kde jsme absolvovali prohlídku města a místního muzea umění s anglicky hovořícím průvodcem.

Jízda obrněnými transportéry Pandur v základně NATO

Pozvali nás také do vojenské základny NATO, kde nás portugalská vojska provedli vojenským muzeem, vojenskou základnou a také jsme se měli možnost svézt obrněnými transportéry Pandur.

Navštívili a prohlédli jsme si hrad Trancoso a poutní místo Lapa. Na závěr jsme zasadili strom přátelství mezi národy a získali certifikát o absolvování programu Erasmus+.

Poslední dva dny jsme opět strávili v nádherném městě Porto, kde jsme se věnovali prohlídce historického centra města, návštěvě pláže a podmořských akvárií, nákupům suvenýrů, hraní minigolfu a přípravám na odlet zpátky do Vídně.

Domů do Ostrožské Lhoty jsme dorazili v časných ranních hodinách v pondělí 15. 5. 2023.

Všechny děti si jistě odnesly spoustu zajímavých a cenných zážitků z poznání jiné země, odlišné kultury, přírody, jazyka a způsobu výuky. Poznaly děti z jiných zemí a našly si mezi nimi nové přátele, procvičily a zdokonalily svou angličtinu a pro mnohé z nich byl samozřejmě také velký zážitek i to, že poprvé v životě letěly letadlem.

Myslím, že pro všechny zúčastněné to byl nesmírně zajímavý a obohacující zážitek, na který budou celý život vzpomínat.

Programu se zúčastnili:

Kristián Zugar, Matyáš Dřínka, Alexandra Gálová, Veronika Křiváková, Michal Král, Jonáš NemečKay, Dominika Magálová, Aneta Malušová, Jitka Těthalová, Alena Šimčíková, Barbora Chudíková, Richard Páč, Rozálie NemečKayová. Pedagogický dozor: Martina Šalomounová, Klaudia Kravcová

Celý projekt byl realizován z iniciativy paní učitelky anglického jazyka Ing. Evy Sedlačkové, které patří velké poděkování.

Martina Šalomounová

Reportáž z naší školy: Pane řediteli, už je čas. Digitální revoluce rozdělila školy, brzdí ji i učitelé

České školství přechází do digitálního světa nové generace. Do výuky nové informatiky se začlenila zatím asi polovina základních škol. Brzdou ve využívání moderních technologií je přístup a nepřipravenost některých učitelů, ale i rodičů. Na pokročilé pomůcky dá stát celkem pět miliard korun. Deník navštívil jednu z nejmenších škol na východě Moravy, o to progresivnější. Učí s 3D tiskem, ve virtuální realitě, chtějí oslovit i giganta Google.

Deváčka Alena Šimčíková si nasazuje brýle pro virtuální realitu a rázem se dostává do ulic australského města Sydney. Obraz, který vidí, je promítán na tabuli pro její spolužáky ze základní školy v malé obci Ostrožská Lhota na Uherskohradištsku. „V chemii jsme zase rozkládali model atomu vodíku. Učivo jde líp do hlavy i se líp pochopí. Navíc je hodina zábavnější, než když si jen zapisujete do sešitu,“ uvádí dívka.

Do lavic tam usedá celkem sto dvacet dětí, při výuce využívají nejmodernější technologie a novodobý vzdělávací koncept STEM. Propojuje přírodní vědy, techniku, technologie a matematiku. „Chceme patřit mezi průkopnické školy. Aktuálně se zaměřujeme na využití virtuální reality,“ potvrzuje ředitel Libor Daňhel s tím, že jen 3D brýle mají šestery a chtějí další.

Patřili i mezi pionýry v začlenění 3D tiskáren a aplikací do výuky, s novým projektem chtějí oslovit společnost Google. Notebooky a tablety jsou samozřejmostí, žáci si je střídají dle rozvrhu.

Už je čas... Změna bude povinná

Aktuální školní rok přináší základním školám poslední možnost přípravy na výuku na prvním stupni podle revidovaného Rámcového vzdělávacího programu v informatické oblasti. Výuka v jeho souladu je nyní dobrovolná, povinná bude od letošního září, pro druhý stupeň o rok později a u víceletých gymnázií je nejzazší termín září 2025. „Vytvoření nového školského vzdělávacího programu je jen začátek. Je to dlouhodobý proces, změna přístupu žáků, učitelů, rodičů,“ ví ze zkušenosti Daňhel.

Stále je dost škol, které s přípravami otálejí a změnám se brání. Podle odhadu ministerstva školství výuku zahájila zatím asi polovina ze 4200 základních škol. „Rozhodnutí je na řediteli školy. Nová informatika může nabíhat postupně, čili mnohé školy ji zatím učí jen v některých ročnících,“ tvrdí Lubomíra Černá z tiskového odboru ministerstva.

Podmínky českého vzdělávání se zlepšují. Škola však třetinu dětí vůbec nebaví

Podle odborníků tato digitální „revoluce“ ve školství přichází za pět dvanáct, ne-li se zpožděním. „Je skvělé, že nastala změna, že můžeme výuku více přizpůsobit potřebám jednadvacátého století. Na navýšení hodin předmětu informatiky a změnu obsahu jsme čekali dlouho. Stávající hodinová dotace 1 + 1 byla už dlouhou dobu neodpovídající současnému světu, v tomhle směru nám ujížděl vlak,“ míní pedagožka Štěpánka Baierlová z brněnské Základní školy Labyrinth, kde učí matematiku, informatiku a robotiku.

Osvojení digitálních dovedností se má postupně rozmělnit do dalších oborů. Laboratorní úlohy doplnit o vyhodnocení dat, textový editor používat v českém jazyce, s grafickými programy pracovat ve výtvarné výchově. Samotná informatika má být o programování, orientaci v 3D prostorech nebo robotice.

Videohra místo tělocviku

Virtuální škola hrou je pro žáky zajímavější. V Ostrožské Lhotě se shodují, že s 3D brýlemi je učivo reálnější, žáky vtáhne. Třeba u takového Beat Saberu, světově populární rytmické videohry pro virtuální realitu, se zapotí a pohybem zabaví i jinak lenoší na tělocvik. V biologii poznávají zblízka anatomii člověka, v dalším učivu proplouvají naší sluneční soustavou. „Změna přišla, když jsem byla v sedmé třídě. Byl to docela šok, ale hodně jsem se naučila,“ je ráda deváčka Šimčíková.

Cílem revize je podle ministerstva školství rozvoj informatického myšlení žáků a jejich přirozené schopnosti efektivně a bezpečně využívat digitální technologie. K tomu navíc schopnost rozeznat a bránit se kybernetickému ohrožení všeho

Žáci lhotské školy při výuce využívají nejmodernější technologie a novodobý vzdělávací koncept STEM. Foto: PS.

druhu. „Digitální kompetence považujeme za zcela nezbytnou složku vzdělávání v tomto století. Zatímco před revizí Česko v tomto směru za okolními zeměmi zaostávalo, nyní se s nimi lze i měřit. Co se týče obsahu a cílů vzdělávání, některé země jsme i předběhli,“ sděluje Černá.

Podle ředitele Daňhela z Ostrožské Lhoty až pandemie a distanční výuka mnohé školy v tomto ohledu probudila a posunula dopředu. „Učit se, co je počítačový hardware a software, dávno nestačí. Žáci mají moderní technologie při výuce maximálně používat,“ konstatuje.

Chybí kvalitní učitelé

Výzva je to ovšem i pro pedagogy. Klára Lekešová z ostrožské školy učí vůbec první rok. „Je to pro mě nové. Příprava na hodiny je o to náročnější. Vzorových materiálů je zatím málo. Beru to tak, že pro žáky to má smysl, rozvíjí se u nich logické myšlení, jsou při práci s počítačem kreativnější,“ povídá učitelka.

Pátáky i sebe aktuálně seznamuje s takzvaným micro:bitem. Jde o kapesní počítač pro základy programování. Mají ho napojený na notebook. Děti tak vytvářejí třeba hlasovací zařízení. Třeba kdyby měly vybírat prezidenta. Blikají jim jednoduše naprogramované LED diody. „Dnešní děti mají víc zažité užívání telefonu a tabletu, než počítače,“ všimá si Lekešová.

Třetí ročník Memoriálu kapitána Bogataje. Lhoťané na 2. místě

Jak jistě všichni vědí, jedná se o orientační běh, při kterém žáci dostanou pouze mapu, kde jsou zaznačené souřadnice stanovišť, kterými žáci musí proběhnout.

Na stanovištích čekali na čtyřčlenné týmy vyučující s úkoly, které si pro závodníky připravili. Letos to byla kromě tradiční střelby ze vzduchovky i střelba z airsoft zbraně, zdravotvěda, kvízy, šifry, minové pole, kartografie a závěrem plavba raftem na rybníku Drahy. Účast okolních škol byla stejná jako minulý rok. Přijeli žáci z Uherského Brodu, Starého Hrozenkova, Ostrožské Nové Vsi a Uherského Ostrohu. Trasa byla tentokrát delší. Závodníci museli co nejrychleji uběhnout něco málo přes 12 km a zdolat převýšení až 300 m. Počasí vyšlo dle objednávky, sluníčko svítilo a bylo krásných 17 °C.

Nejrychleji oběhl všechna stanoviště tým z Ostrožské Nové Vsi, skvělé druhé místo obsadil domácí tým ve složení: Jiří Bezděk, Barbora Chudíková, Jonáš Nemečkáy a Jitka Těthalová. Se ztrátou pouhých 16 s následoval tým z Uherského Brodu.

Učitelé v českých školách neví, jak poznat nadané žáky. Chystá se nová koncepce

Podle ředitele školy učení v hodinách žáky natolik zajímá, že ani neřeší známkování. „Úplně stačí zpětná vazba. Podle mě má jít zavádění nové informatiky ruku v ruce s celkovou změnou pohledu na vzdělávání, včetně hodnocení,“ doplňuje Daňhel.

Revize ale naráží na problém. „Někteří učitelé se novým metodám bránili, raději odesli jinam. Věk v tom nehrál roli. Pro rodiče je to také něco nového,“ říká ředitel.

Nelíbí se mu dosavadní vzdělávání budoucích pedagogů. Že mnozí nejsou na nové výukové programy připraveni, přiznává i ministerstvo. „Máme signály o tom, že v některých regionech chybí kvalitní učitelé informatiky. To ale není důvod nastavovat obsah vzdělávání méně kvalitně, nýbrž hledat cesty, jak tam kvalitní učitele dostat,“ komentuje Černá.

Peníze jsou podle zjištění Deníku možná ta nejmenší potřeba. Všechny školy, které zahájí výuku podle nově nastavených změn, mohou využít dotaci na digitální učební pomůcky z Národního plánu obnovy. Letos dá ministerstvo školství na techniku jako 3D tiskárny či roboty a prevenci digitální propasti zhruba 1,2 miliardy korun. „Na další roky se počítá s ještě vyšší částkou. Celkem půjde až o pět miliard,“ vyčísľuje Černá.

Z vyčleněného balíku loni poslali do škol s výjimkou univerzit zhruba 1,4 miliardy. Kolik školy skutečně utratily, bude resort zjišťovat v následujících měsících.

Deník/Přemysl Spěvák

Závod shledali všichni zúčastnění za velmi povedený a my se těšíme na další ročník závodu opět za rok!

Alžběta Zelo

Festival Jeden svět – cesta bezpečí

Na škaredou středu (5. 4.) se vydali žáci 6. a 7. třídy na Mezinárodní festival dokumentárních filmů o lidských právech. Festival probíhal v Uherském Hradišti a děti zhlédly 3 krátké filmy s jasným poselstvím – všichni jsme součástí jednoho světa a každý z nás v něm má mít svůj prostor, své zázemí, své jistoty.

Po každém filmu následovala krátká diskuse se všemi žáky v sále.

Program se šestákům a sedmákům moc líbil, každý z nich se alespoň malinko zamyslel nad nastíněnou problematikou. Za rok tento festival určitě opět navštívíme.

Radka Chmelíčková

Žáci 6. a 7. třídy na Mezinárodním festivalu dokumentárních filmů o lidských právech.
Foto: Radka Chmelíčková.

Festival Jeden svět. Odcházeli jsme plní dojmů

20. dubna se žáci 8. a 9. třídy zúčastnili v Uherském Hradišti v prostorách HUB 123 festivalu Jeden svět - Cena bezpečí. Každý z nás si představí pod tímto názvem něco jiného. Všechny filmy postupovalo téma nejistoty a hledání bezpečí. I cena, kterou jsme ochotni za bezpečí platit, je pro každého jiná. Žáci zhlédli film s názvem Mladí Rusové na útěku. Jak v Rusku vypadaly první dny po začátku invaze na Ukrajinu? Co se stane

s tím, kdo s aktuální situací vyjádří nesoehlas?

Žáci se zaujetím sledovali film. Pravdivý příběh muže, který nesoehlasí s invazí a snaží se dostat své blízké do bezpečí. Po projekci následovala živá diskuse. Žáci se nebáli pokládat otázky, diskutovali, měli zajímavé postřehy. Odcházeli jsme plní dojmů.

Hana Bartošíková

Den Země v naší škole

Dne 21. 4. proběhl v naší škole Den Země. Byl připraven zajímavý vzdělávací a praktický program, jehož cílem bylo prohloubit vztah k přírodě naší planety. Učitelé v první části s žáky ve třídách probrali důležitost ochrany životního prostředí a poté následoval program, který byl rozdílný pro první a druhý stupeň. První a druhá třída se odebrala na dětské hřiště, kde děti posbíraly odpadky. Poté na deseti stanovištích plnily vzdělávací úkoly, týkající se recyklace a ochrany životního prostředí. Třetí a čtvrtá třída se vydala do okolí Ostrožské Lhoty a při procházce spojené se sběrem odpadků dělala přestávky k plnění pracovních listů s ekologickou tematikou vedoucí k nalezení pokladu. Ve třídách druhého stupně si děti nejprve zahrály ekologické Riskuj. Ve druhé části programu Den Země žáci vyčistili od odpadků koryto potoka Okluky, protékajícího obcí. Bylo krásné počasí a všichni si tento den skvěle užili.

Martina Šalomounová

Květen - lásky čas.

Žáci se tématu zhostili na výbornou

V měsíci květnu jsme se s žáky v rámci výuky českého jazyka bavili o milostné literatuře. Inspirovalo nás dílo K. H. Máchy Máj. Vydali jsme se na školní zahradu a nejprve čerpali inspiraci z různých milostných dopisů v různé literatuře. Poté si mohli dle QR kódu načíst písně se zamilovanou tematikou. Jakmile bylo dost inspirace, žáci mohli začít psát svůj vlastní milostný dopis, vyznání či milostnou báseň. Vyznat se mohli k jakékoliv živé bytosti. Všichni se toho zhostili na výbornou. Psali básně, vyznání maminkám i vyznání z citů různým zpěvákům. Z výtvorů jsem byla doslova nadšená a žáky jsem velmi oceňovala, že do toho šli a nebáli se toho.

Hana Bartošíková

Areál s pohnutou historií. Návštěva věznice v Uherském Hradišti

20. 4. se žáci 8. a 9. třídy zúčastnili návštěvy prostor věznice v Uherském Hradišti. Spolek Memoria se snaží, aby byla věznice důstojně využita. Nabídla jedny z posledních návštěv tohoto objektu před rozsáhlou rekonstrukcí. Hned za vstupem některé z nás přemohly silné

emoce. Ve třídě jsme si o podmínkách v této věznici hodně povídali a žákům se okamžitě vybavily tyto situace. Věznice v Uherském Hradišti je areál s pohnutou historií. V počátcích tzv. první republiky zde byli izolováni dělníci usilující o lepší sociální práva, za protektorátu zde

byla uvězněna řada českých vlastenců a protifašistických bojovníků. Na všechny z nás dolehla síla osudů některých, kteří si prošli peklem této věznice. Ponuré zdi, chladné prostředí a oprýskanost budov dodávají prohlídce na autentičnosti okamžiku. Hned druhý den jsme si v hodinách českého jazyka sdělovali dojmy, diskutovali a znovu prožívali silné emoce.

Hana Bartošíková

Věznice v Uherském Hradišti: Foto: JŠ.

Návštěva Slováckého divadla

19. května se celý druhý stupeň ZŠ vydal do Slováckého divadla na Romeo a Julii. Nejslavnější romantickou tragédií všech dob Slovácké divadlo nastudovalo dle překladu Pavla Drábka. Celá hra byla plná zápletek, akce a rychlého spádu děje. Hluboký milostný cit byl protkáán krutým světem cyniků, kde se lásce Romea a Julie nemohlo dařit. Někteří žáci byli ze hry nadšení, jiní trochu znučení. Zážitek z návštěvy Slováckého divadla však myslím, měli všichni.
Hana Bartošíková

Školáci ve Slováckém divadle. Foto: Hana Bartošíková.

Výlet na Javořinu byl zakončený skvělým obědem

V pondělí 17. 5. jsme se i přes nepříznivé počasí s žáky 6. třídy vypravili na složitý pochod na Javořinu. Za podpory čtyřnohého maskota a map v telefonech žáků jsme zvládli výstup.

I když již tak náročnou trasu komplikovalo ještě ne úplně příznivé počasí. Uklidňovali jsme se myšlenkou, že není špatného počasí, ale pouze špatného obléčení.

V průběhu náročné části pochodu jsme se přesvědčili, že nezáleželo tolik na oblečení, jako na obuvi, neboť cesta skrze les byla v kombinaci s městskými tenisovými korty značně komplikovaná.

Naštěstí jsme cestou dělali časté zastávky, během kterých jsme sledovali změny teploty a obdivovali místní faunu a flóru. Třešničkou na dortu byl skvělý oběd na Holubyho chatě.

Barbora Koničková a žáci 6. třídy.

Šestáci na nejvyšším bělokarpatském vrcholu - na Velké Javořině. Foto: Barbora Koničková.

Osmáci a deváťáci četli ve školce. Scénické čtení

Žáci 8. a 9. ročníku si v hodinách českého jazyka připravili pro děti z mateřské školy v rámci scénického čtení pohádku Jak pesek a kočička pekli dort. Pilně nacvičovali, zkoušeli a těšili se do prostor MŠ, kde někteří už dlouho nebyli.

3. května jsme zavítali se scénickým čtením do prostor MŠ. Hned za branou se některým vybavily vzpomínky na

předškolní léta. Děti poslouchaly a myslíme si, že je naše čtení opravdu zaujalo. Měli jsme ještě pár chvilku si s nimi pohrát a poté s nimi vyrazit na jejich hřiště. Na chvíli jsme se všichni vrátili do bezstarostných časů.

Hana Bartošíková

Děti ve školce poslouchaly a myslíme si, že je naše čtení opravdu zaujalo. Foto: HB.

Celodenní projektový den – Světová náboženství

Celodenní projektový den žáků 6. třídy, který se uskutečnil 12. 6., se nesl v duchu Světových náboženství. Ráno jsme vyrazili na sv. Antonínku, kde nás čekalo spoustu zajímavých aktivit. První překážku nám přineslo větrné počasí. Nenechali jsme se však odradit a společnými silami se nám podařilo nejen postavit a ukotvit stan, ale také pokořit přírodní živly. Pak se již žáci věnovali prezentaci jednotlivých náboženských směrů, na kterých usilovně pracovali v hodinách občanské výchovy a zeměpisu. Po náročné práci následovala chvilka relaxace, kterou jsme vyplnili piknikem. Ten byl zaměřen na ochutnávku typických židovských pokrmů jako: baba ganoush, humus, shakshuka a halva. Jakmile jsme uspokojili chuťové buňky, následovala další práce v podobě běhacího kvízu, zaměřeného jak jinak než na náboženství. Žáci se rozdělili do dvojic a vyrazili do stromové aleje hledat důležité informace, které zaznamenávali do pracovních listů. Úkol byl náročný, ale všem se podařilo splnit a zároveň se dozvědět spoustu zajímavých a nových informací. Všichni jsme se shodli, že tento model netradiční a inovativní výuky se nám líbil a už se těšíme na další výzvy.

Simona Bočková, František Chmelíček

Skautský den

Naši školní družinu navštívili vedoucí skautského oddílu Čejka z Veselí nad Moravou Rogi a Džbrnda. Vysvětlili dětem, co je posláním skautingu, co obnáší skautský zákon a slib. Jak vypadá skautský kroj a co znamenají jednotlivé šátky a odznaky skautů. Děti si vyzkoušely různé druhy uzlů, vyluštily šifry a naučily se spoustu nových her.

Naši školní družinu navštívili vedoucí skautského oddílu Čejka z Veselí nad Moravou.

Celodenní projektový den žáků 6. třídy, který se uskutečnil 12. 6., se nesl v duchu Světových náboženství. Uskutečnil se na svatém Antonínku. Foto: Simona Bočková

Slet čarodějnic a čarodějů

Znalost vyhlášky o létání na koštěti, vyluštění čarodějnické tajenky, průlet pavučinou, let na hradbách, let s mazlíčkem a rychlostní let. Touto zkouškou prošli a splnili všichni čarodějové i čarodějky a tím získali letecký průkaz na 100 let.

Pohádkové hudební odpoledne

Poslední čtvrtek v březnu nám do družiny přišli příjemní odpoledne žáci ze ZUŠ Uherský Ostroh ze třídy pana učitele Milana Všetuly. Zahráli nejznámější melodie z českých pohádek a ve černíčků.

Jarní piknik

Krásné počasí je jako stvořené k pohodě na školní zahradě. Nachystat deky, rozprostřít ubrus a piknik může začít. Chléb s máslem a bylinkami z naší zahrady moc chutnal.

Projekt včela

S dětmi jsme u příležitosti Světového dne včel navštívili místního včelaře pana Pavla Žajdlíka. Viděli jsme jaká je práce včelaře, jak to chodí v úlu, jak se rodí

včela. Děti si vyzkoušely oděv včelaře a dozvěděly se spoustu zajímavostí o tomto nejdůležitějším tvorů na světě. Celotýdenní projekt jsme zakončili Medovým piknikem na školní zahradě.

5x Jana Všetulová. Foto: JV.

Scénické čtení pro mladší spolužáky

9. června si žáci 8. a 9. třídy připravili scénické čtení pro naše mladší spolužáky. Jedna skupina se vydala do 1. třídy, druhá do 2. třídy. Každým čtením jsme cítili, že se zlepšujeme a zlepšujeme. Publikum bylo vždy spokojené, a tak se moc těšíme

na naše poslední čtení, které proběhne ve 3. třídě.

Scénické čtení ve Zlechově

6. června se žáci 8. a 9. třídy rozjeli směr Zlechov do místní MŠ, aby jim scénicky předvedli pohádku - Jak pejsek a kočička pekli dort. Po počátečních

komplikacích, kdy nám ujel autobus v Uherském Hradišti, jsme se dostali s hodinovým zpožděním do MŠ Zlechov. Rozdělili jsme se na dvě skupiny. Jedna četla těm nejmenším, druhá skupina předškolákům. Děti i učitelky byly nadšené. Bohužel kvůli zpoždění jsme si nestihli školku prohlédnout, ani pohrát s dětmi. I tak jsme odjížděli plni dojmů.

Hana Bartošíková

Hlásí se mateřská školka. Úsměvy kluků, kamarádství holek a kreativita učitelek

Konec školního roku se nezadržitelně blíží a jako vždy je v naší mateřské škole naplněn spoustou aktivit.

V měsíci dubnu jsme s dětmi oslavili Den Země v prostorách zahrady MŠ, kde jsme za pomoci paní učitelek a paní uklízečky čistili chodníky, vyhrabávali trávu, sbírali větvičky, předměty, které do zahrady nepatří. Rovněž jsme v tomto měsíci splnili jedno velké přání našemu kamarádovi Šimonkovi Horsákovi, který si přeje být popelářem.

Ve sběrných surovinách vyhrála Silvie. Oslava měsíce lásky Piknikem pro rodinu

Vydali jsme se, jako první mateřská

škola, do Sběrných surovin v Uherském Hradišti, kde nám bylo ukázáno, jak se s odpadem pracuje a jak ho dál využít.

Tato krásná exkurze v nás nechala hezké dojmy, které jsme rodičům chtěli nějakým způsobem předat. Vyhlásili jsme tedy pro ně soutěž. Na závěr prohlídky jsme se na místě, kde se váží odpad, zvážili – a co myslíte? Jaký je Váš odhad? Exkurze se zúčastnilo 44 dětí a sedm paní učitelek. S nadšením jsme sledovali, kolik z Vás se do této soutěže zapojilo, ale výherce mohl být jenom jeden. S nejbližším tipem 1 330 kg se výherkyní stala paní Silvie Lehkoživová, která pak dostala cenu přímo od ředitele sběrných surovin pana Rudolfa Mazánka. Pro ty, kteří neměli možnost se zúčastnit soutě-

že, a zajímala by je přesná váha – bylo to rovných 1 320 kg.

V dalším měsíci, který nese jméno podle toho, že se v něm objevuje mnoho květů, říká se, že je to měsíc lásky, mládí, oslav, jsme právě takovou oslavu pro Vás připravili. Nesla název Piknik pro rodinu.

Na blížící se datum 25. května se děti pilně připravovaly. Připravily si pro Vás dramatické pohádky, zazpívaly písničky, přednesly říkanky a ukázaly tanec, který rozpohyboval nejednoho účastníka této velkolepé akce. Na pikniku byla možnost zakoupení si drobných suvenýrů v podobě keramických srdcí, náramků, náhrdelníků a ozdob do květináče. Dále pak mýdla, náramky, svíčky, které nám

Fotka je z výletu dětí na Baťově kanále. Foto: Lenka Kadlčková.

věnovala Diakonie z Uherského Hradiště, pod vedením naší bývalé zástupkyně ředitelky Jitky Hrdinové. Celkový výtěžek 3 425 Kč bude použit na nákup materiálu pro další tvorbu klientů.

Do mateřské školy zavítala pohádka. Princ Bajaja

Velké překvapení, které nás, učitelky, dodnes hřeje u srdíčka, je okamžik, kdy nám maminky veřejně poděkovaly a předaly nám krásné růže, za což ještě jednou velmi děkujeme. Jako poděkování jsme maminkám složily básničku, která zdobí naši nástěnku v hlavním vestibulu.

Víte, jakákoliv práce je náročná, ale záleží, jak si to všechno nastavíme. Občas jsou dny, kdy to bolí, jako když do Vás někdo kopne, občas jsou to slzy a smutek, jako kdyby nám ujížděl poslední vlak, který byl pro nás důležitý. Radost, že jsme dokázali v životě něco, co jsme ani nečekali, že na to máme. A to je potom opravdu velká radost. Radujme se, co uděláme a pro koho. I kdyby to mělo být pro sebe, ale je to něco, co každý z nás potřebuje, a to je úsměv na tváři, že máme chuť dělat něco nečekaného. Máme čtyři roční období a každé je krásné, tak je to i s našimi náladami, jednou tak a pak zase

jinak, ale všechno se dá ovládat – pokud chceme. Lidé zapomenou, co jste pro ně udělali, ale nikdy nezapomenou, jak se vedle Vás cítili.

Stejně tak, jako v pohádce, která k nám zavítala do naší mateřské školy. Příběh pojednával o tom, že hlavní hrdina princ Bajaja, který ztratil rodiče, se vydal do světa. Čemu všemu musel čelit, když si přál dostat princeznu Aničku za ženu? Určitě více překážkám, nežli zlému drakovi a dělal proto všechno, aby to dokázal sám, což se mu taky podařilo, díky své odhodlanosti, lásce, upřímnosti a pravdě.

I když se červen chýlí pomalu ke konci, stihli jsme toho už hodně. Absolvovali jsme celodenní výlet v podobě pohádkové plavby lodí po Baťově kanále. Zúčastnili jsme se úspěšného sportovního odpoledne v Ostrožské Nové Vsi, kde naše děti soutěžily v hodu míčem, v běhu na 30 metrů a ve skoku dalekém. Jejich síla a odhodlanost byla oceněna druhým místem a v jednotlivých kategoriích byly oceněny tyto děti:

Matyášek Varmuža – zlatá medaile za běh

Elenka Galušková – stříbrná medaile za běh

Ladíček Skopal – zlatá medaile za hod míčem

Kristýnka Matuščíková – zlatá medaile za skok daleký

Všem našim kamarádům ještě jednou gratulujeme.

Všem krásné léto se spoustou nevšedních prázdninových zážitků

A co nás ještě čeká? Letos naši školku opustí 19 kamarádů, kteří vstoupí do řad předškoláků, chceme si s nimi užít ještě poslední dny, které nás čekají. Připravili jsme pro ně den s pohádkou, na které jsme byli v kostýmech, navštívil nás opravdový rytíř, plnili jsme různé úkoly, zatančili jsme si, společně zasedli k jednomu stolu a užili si společnou hostinu na zahrádce v MŠ, kde naši předškoláci hledali poklad a pak nasedli do kočáru, který je odvezl do základní školy, kde byli pasováni do role školáka.

V závěru mi dovoluňte poděkovat za úžasnou spolupráci mým kolegyním z mateřské školy, které odvedly kus práce, poděkování patří také kolegyním a kolegům, kuchařkám, řediteli i jeho zástupkyni ze základní školy, všem zaměstnancům z obce Ostrožská Lhota a v neposlední řadě panu starostovi, který pro nás udělal a dělá mnohé, kdy nejen díky němu, ale i firmám, které oslovil, se nám v dalším školním roce bude ve školce trávit čas ještě mnohem příjemněji. Takže pokud pojedete kolem školky a uvidíte nás něco dělat, tak se prosím nepodivujte, pracujeme na zkvalitnění prostor pro naše – vaše dětičky.

Nyní mi už dovoluňte popřát Vám všem krásné léto se spoustou nevšedních prázdninových zážitků.

*Za celý tým mateřské školy
Lenka Kadlčková*

Zahradní slavnost ve škole. Rád bych, aby se z toho stala tradice, přeje si ředitel

Na první letní den uspořádala naše škola a školka Zahradní slavnost v prostorách zahrady a některých učeben.

Během pravého letního odpoledne, kdy se teplota pohybovala kolem třicítky, bylo k vidění několik vystoupení,

barmanská show, ukázky divadelních představení, dramatizace vtipů a dalších vydařených dětských vystoupení. V neposlední řadě byla ve škole zřízena kavárna, je skvělé, že výtěžek z tržby šel na charitu.

Na slavnosti bylo odhadem kolem stovky lidí, celou akci krátce okomentoval ředitel školy.

„Poprvé byla slavnost před dvěma lety, v loňském roce z toho z nějakých důvodů sešlo. Na přípravě se podíleli úplně všichni. Není jediný, kdo by nebyl do akce zapojený. Byl bych rád, aby se z této akce stala tradice,“ přeje si ředitel školy Libor Daňhel.

Během pravého letního odpoledne, kdy se teplota pohybovala kolem třicítky, bylo k vidění několik vystoupení.
Foto: std.

Odpoledne s vůní marcipánu. Pod taktovkou paní Zimové

V poslední dubnovou sobotu bylo přísálí Obecního domu provoněno vůní marcipánu. V Ostrožské Lhotě žije paní Alena Zimová, která dlouhá léta podnikala v cukrařině a specializovala se na výrobky z marcipánu. Paní Zimovou jsme požádaly, zda by mohla malou částku svých zkušeností - třeba výrobků z marcipánu předat další generaci v rámci alespoň jednoho odpoledního setkání.

A proto jsme se sešly. Dozvěděly jsme se, že po dobu svého podnikání si marcipán paní Zimová vyráběla vlastní a i na sobotní odpoledne ho přichystala také (byl výborný). Mimo jiné přinesla i cukrářské „nádobíčko“ jak koupené, tak i doma různě upravované (dalo by se říci - ergonomicky

vychytané). Úpravy cukrářského náradí prováděl její již zesnulý manžel. Každý nástroj slouží určité činnosti a je na šikovnosti cukrářky, jak jej dokáže využít.

Takže jsme se naučily vyválet marcipánovou hmotu na ideální tloušťku vhodnou k modelování. Každá z nás potězkala

váleček na marcipán, a protože jsme tam byly všechny ženy, první co nás napadlo, že by to byl výborný výchovný prostředek pro naše pozdě se vracející polovičky z flámu (zajisté, že žádná z nás nebude tuto myšlenku realizovat, protože doma máme vzorné partnery). V každém případě je váleček fakt hooooódně těžký.

Pak jsme vykrajovaly různobarevný marcipán a skládaly plátek k plátku, modelovaly okvětní lístky a tvořily si vlastní marcipánové růže. Růže musely trochu vyschnout, tak jsme v mezičase vykrajovaly a zdobily lístky, které jsme spojily s růžemi. Vyzkoušely jsme si plnění do formiček, kdy jsme vytvořily zeleného ženicha (použily jsme zelený marcipán) a bílou nevěstu, červenou Karkulku, prostě jsme si vyhrály. Paní Zimová odpovídala na naše různé a i všetečné dotazy ohledně pečení, zdobení dortů a výtvorů z různých modelovacích hmot. Velkou pochvalu od paní Zimové dostala nejmladší účastnice „marcipánového odpoledne“ Terka Hájková.

Domů jsme si každá odnesly mimo své vlastnoručně vyrobené růže, figurky, kus dobrého marcipánu a krásný zážitek z příjemného tvořivého odpoledne.

Za COŠ Eva Zajícová

Pod taktovkou paní Aleny Zimové probíhala ukázka marcipánového odpoledne.
Foto: Stanislav Duška.

Hasičská mládež. Skvělí žáci. Dařilo se i dorostu

Naše hasičská mládež se v závěru jara na soutěžích rozhodně neztratila. Hodnocení posledních výsledků je od trenérky Ivany Vaďurové.

„Třetí červnovou neděli jsme zakončili hasičskou sezonu posledním závodem na náměstí v Uherském Hradišti, kde se zároveň konalo i vyhlášení Velké ceny. Ve Velké ceně se umístili mladší žáci na krásném 3. místě.

Také naši starší žáci v Uherském Hradišti zabojovali a s krásným časem 15:98 v disciplíně požárního útoku vybojovali krásné 2. místo. Den předtím jsme se zúčastnili závodů v Nezdenicích, kde naši mladší žáci vybojovali krásné 2. místo.

Skvělý dorost

I našim dorostencům se letos velmi dařilo, na každém závodě sbírali medaile. Z krajského kola dorostu jsme přivezli dvě druhá místa. Matyáš Dřinka za mladší dorostence a Šarlota Vaďurová za starší dorostenky.“

Celkově se v přeboru jednotlivců dorostenců (celkové umístění za všechny závody) umístili:

Matyáš Dřinka na 1. místě

Dominika Dřinková na 1. místě

Viktoria Bachanová na 3. místě

Jitka Těthalová na 4. místě

Karolína Mičková na 6. místě

Šarlota Vaďurová na 1. místě

Ivana Vaďurová

Stupně vítězů mladých hasičů v Krhově a Starém Hrozenkově

Lhotská hasičská mládež se druhou květnovou sobotu úspěšně zúčastnila závodů v Krhově u Bojkovic. Starší žáci, i když byli v oslabení a za nemocné zaskakovali mladší žáci, tak přivezli třetí místo. Druhý tým starších žáků se umístil na jedenáctém místě. Mladší žáci skončili na sedmé příčce.

O den později se konaly závody jednotlivců ve Starém Hrozenkově. Tyto závody běželi naši borci poprvé a hned s medailí, kterou vybojoval Ondřej Bachan. Skončil na druhém místě.

Další umístění našich závodníků:
Daniel Zámečník - 5. místo, Štěpa Vaďura - 6. místo, Kryštof Vaněček - 10. místo.

Dorostencům se letos velmi dařilo, na každém závodě sbírali medaile.

Naši žáci na Velké ceně v Uherském Hradišti. Foto: 2x archiv IV.

Táňa Tuháčková - 5. místo, Bea Frantová - 11. místo, Kačka Pokorná - 12. místo.

Domča Dřinková - 13. místo.

V každé kategorii startovalo okolo dvaceti dětí, takže výsledky jsou skvělé.

Lhotská hasičská mládež se druhou květnovou sobotu úspěšně zúčastnila závodů v Krhově u Bojkovic. Foto: IV.

Hasičské závody O pohár Marie Hejtmánkové. Lhotští žáci na druhém místě

Fotbalové hřiště plné hasičských aut a také hasičské mládeže. I přes lehkou dešťovou přeháňku uspořádal Sbor dobrovolných hasičů v naší Lhotě poslední dubnovou sobotu tradiční mládežnické závody O pohár Marie Hejtmánkové. Lhotské dresy byly v soutěži rozhodně vidět.

„Naši mladší žáci vybojovali krásné 2. místo a 12. místo. Starší žáci se umístili na 6. a 7. místě. Za mladší dorost se na 1. místě umístil Matyáš Dřínka a za starší dorost na 1. místě Šarlota Vaďurová.

Za mladší dorostenkyně se umístily Domča Dřínková na 4. místě, Vikča Bachanová na 5. místě, Jitka Těthalová na 6. místě a Kája Mičková na 7. místě. Všem moc gratulujeme.“ Okomentovala výsledky jedna z hlavních organizátorek Ivana Vaďurová.

Vyhlašování vítězů se chopil starosta hasičů Miroslav Pokorný. „Soutěž byla úžasná, všechno proběhlo, jak mělo. Musím poděkovat trenérům, vedoucím týmů, rozhodčím a sponzorům, kteří byli: Obec Ostrožská Lhota, společenství Víno Hruška a město Uherský Ostroh. Moc děkujeme.“

Slavnostního zakončení a ceny pro nejlepší předal starosta obce Roman Tuháček, který pozdravil všechny soutěžící.

„Děkuji hlavně vám za velkou účast, bez vás by závody nebyly. Přeji vám pevné zdravíčko, ať máte radost z tohoto hasičského sportu, který s chutí děláte. Poděkoval bych lhotským hasičům za zorganizování

závodů, i když počasí bylo spíš střídavé. Věřím, že za rok se v Ostrožské Lhotě, v soutěži O pohár Marie Hejtmánkové, která je naše legenda v hasičském sportu, znovu setkáme.“

Konečné pořadí:

Starší žáci

1. Míkovice
2. Starý Hrozenkov
3. Žeravice.

Mladší žáci

1. Staré Město
2. Ostrožská Lhota
3. Modrá.

std.

Foto: 2x std

Lhotští hasiči ovládli okrskové kolo a postoupili

Druhou květnovou neděli proběhla na fotbalovém hřišti okrsková soutěž hasičů. Soutěže se zúčastnili SDH Ostrožská Lhota, Uherský Ostroh a Ostrožská Nová Ves.

Lhotské družstvo celkově skončilo na prvním místě a postoupilo na okresní soutěž. Na 100 metrů překážek se Marek Miklíček umístil na 1. místě a Kuba Dřínka na 3. místě. V požárním útoku zvítězilo družstvo SDH Ostrožská Nová Ves s časem 27:28.

Velitel hasičů Marek Miklíček byl s průběhem a výsledky závodů spokojený.

„Závody hodnotím dobře. Počasí vyšlo, nikdo se nezranil, což je nejdůležitější. Celkově jsme, i přes marodku v týmu, obhájili první místo, takže spokojenost,“ hodnotí Marek závo-

dy a ke svému prvnímu místu ještě dodává. „Nečekal jsem to, doufal jsem, že už to přeberou mladší kluci. Zaběhl jsem si takový svůj standard a ono to stačilo na vítězství.“

Celkové výsledky:

1. Ostrožská Lhota
2. Ostrožská Nová Ves
3. Uherský Ostroh

Lhotské družstvo celkově skončilo na prvním místě a postoupilo na okresní soutěž. Foto: IV.

Moje zkušenosti chci předávat dál,“ říká šéf modelářů Patrik Trčka

Klub modelářů v naší Lhotě vede od roku 2021 Patrik Trčka. Málokdo ví, že modeláři mají v obci dlouhou tradici. Modelářský klub oficiálně funguje od roku 1957. Aktuálně má dvanáct stálých členů. „Do budoucna bychom chtěli tento počet navýšit hlavně o mladší členy. Rádi předáme naše zkušenosti dalším budoucím modelářům,“ říká v našem povídání předseda klubu.

Patriku, můžeš modelářský klub představit?

Jak už bylo uvedeno, vznikl v roce 1957. Modeláři měli tehdy dílnu v bývalých garážích ČSAD. O něco později se schá-

Modeláři na Dětském dnu. Foto: std.

zeli pod vedením Josefa Páče v nových prostorách školních dílen (Pod Honama). Později se vedení kroužku ujal pan Josef Franta. Velkých úspěchů dosáhli modeláři na soutěžích větroňů kategorie A2 (dnes F1A), a to všechno díky novému vedoucímu modelářského klubu, kterým byl pan Václav Pavlas.

Jaká je hlavní činnost modelářů?

Spočívá ve stavbě házecích nebo vystřelovacích kluzáků z balzy, což je lehké dřevo ideální pro tento typ kluzáků. Jelikož všichni členové jsou už starší a zkušenější, tak se hlavně zaměřujeme na stavbu rádiem řízených modelů letadel.

Na jakých akcích vás může veřejnost vidět?

Lhoťané nás můžou vidět na akcích pořádaných obcí. Jako je například nedávný dětský den, který se uskutečnil na fotbalovém hřišti, zde máme ty nejideálnější podmínky pro vzlet i přistání. Jako správný modelářský klub máme i klubo-

vá trička, ať každý vidí, že jsme modeláři ze Lhoty.

Jezdíte na soutěže? Jaký je váš nejlepší výsledek?

V současné době na soutěže nejezdíme, ale v příštím roce se nějakých modelářských soutěží máme v plánu zúčastnit. V dřívějších dobách se modelářský klub, za působení pana Václava Pavlase, zúčastnil několika úspěšných modelářských soutěží, a to v Kunovicích, Otrokovicích, Vyškově, Holiči a Břeclavi.

Jak ses dostal k tomuto koníčku? Kdy jsi začal?

K modelaření jsem se dostal díky panu Jaromíru Páčovi. Bylo mi tehdy devět let, doteď si toho velmi vážím, že jsem měl tak skvělého mentora. Převzal jsem spoustu zkušeností, které chci pře-

dat dál. V modelaření, jakožto mém největším koníčku, mě z celé rodiny nejvíce podporuje má přítelkyně, čehož si velmi cením. Ze všeho nejvíc bych chtěl poděkovat všem členům modelářského klubu, bez kterých bychom nebyli tak sehraný tým, jaký jsme dnes.

Jak často se scházíte?

Scházíme se hlavně v zimních měsících, a to každou sobotu v naší dílně pod mateřskou školkou od 15 do 19 hodin. V letních měsících hlavně létáme.

Přibíráte nové členy? U koho se mají případně hlásit?

Nové členy samozřejmě přibíráme, jenomže v dnešní době, která se točí kolem počítačových her a sociálních sítí, je těžké přilákat nové mladé členy, kterým bychom předali nasbírané zkušenosti se stavbou házecích kluzáků a také rádiem řízených modelů letadel. Podle mého názoru by děti měly s modelařením začínat ve věku 9 až 10 let. V případě zájmu se můžete obrátit přímo na mě, rád poskytnu bližší informace.

Stanislav Dufka, Patrik Trčka

Turisté na muzikále v Praze

V sobotu 22. 4. 2023 se uskutečnil výlet turistů na muzikál do Prahy. Bylo ideální sluníčkové počasí. Do hlavního města se vypravilo třináct členů a příznivců turistiky.

Program byl: exkurze v ČNB s výkladem – velmi zajímavá a poučná prohlídka a návštěva muzikálu Voda (a krev) nad vodou v divadle Kalich Praha.

Všem účastníkům se jak exkurze, tak muzikál velmi líbil.

Určitě si někdy výlet do Prahy ještě zopakujeme.

Mirka Malušková

**Do hlavního města se na muzikál vypravilo třináct členů a příznivců turistiky.
Foto: Archiv MM.**

Turisté v pohybu

Aktivita turistického klubu je letos vysoká, za pět měsíců se uskutečnilo šest akcí. Loni, kdy pomalu „odcházel“ covid-19 byl stejný počet akcí za celý rok. Kam všude se turisté na jaře vydali pěšky nebo na kole?

Sloupsko-šošůvské jeskyně a zámek Rájec Jestřebí (5. března), Jarní Šlápoty okolo Lhoty (1. května), turistický víkend v Beskydech (V. Karlovice, Karolinka 19. - 21. května), rozhledna Vartovna u Vizovic (28. května).

Výše uvedené akce byly pěší, potěšitelné je, že na „Šlápoty“ i „Vartovnu“ se vydaly i děti, k aktivnímu pohybu je z domu „vytáhly“ členky TK – babičky.

Za kulturou vyjeli turisté 22. dubna do Prahy na muzikál Voda nad vodou.

Příznivci cykloturistiky si zajeli 4.6 na Hornácko, do Kuželova na Tri Kameně.

3. června se i turistický klub podílel na Dni dětí ve sportovním areálu. Na zbytek roku 2023 je naplánováno dalších deset akcí.

*Pavel Žajdlík,
předseda turistického klubu.*

Cyklo výlet na Hornácko. Mlýn Kuželov – Foto: std

Účastníci výšlapu na rozhlednu Vartovna u Vizovic. Foto: Pavel Žajdlík.

Pět stanovišť a sova Rozárka. To byl Včelařský den v Hájků

Poslední dubnovou sobotu proběhlo na včelařské základně v naší Lhotě Vítání jara. Pro děti připravili pořadatelé pět stanovišť, jedno z nich bylo ve zbrusu novém apidomku. To je speciální dřevěná včelnice o malé rozloze, kde jsou po jejích stranách instalována včelstva. Vyzařuje svou včelí energii a teplo, které produkuje speciální mikroklima plné aromatických látek. Máte zde tak unikátní možnost nechat na sebe působit včelí vlivy cirkulací vzduchu a tepla.

„Dnes je to velice moderní záležitost, bude se tam přespávat. Ještě musíme dodělat postele. Apidomek bude plně funkční někdy v červenci. Předpokládám, že pozveme k otevření občany, aby se na apidomek podívali, případně se zapsali k přespání. Někteří provozovatelé si za noc účtují tři až čtyři tisíce korun. Pro občany Ostrožské Nové Vsi a Ostrožské Lhoty to bude zdarma,“

oznámil jednatel spolku Miloš Valenta a prozradil další novinky, které základní organizace Českého svazu včelařů v Ostrožské Nové Vsi a Ostrožské Lhotě připravuje.

„V nejbližší době plánujeme zastřešení pódia. Doufáme, že se nám to do roka podaří. Bude to akce ve spolupráci s obcí Ostrožská Lhota a obcí Ostrožská Nová Ves. Obě obce nám hodně pomáhají. Bez této pomoci by to opravdu nešlo. Chtěl bych tímto poděkovat starostovi Romanu Tuháčkovi a starostce Jaroslavě Bedřichové, bez nich bychom se nepohnuli,“ přiznal Miloš Valenta.

Velký zájem návštěvníků poutalo stanoviště stanice ochrany fauny z nedalekého Hluku. Stanoviště precizně představila slečna, která se před-

K vidění byl také Puštík obecný, to je nejběžnější česká sova, je to představitelka z filmu Tři oříšky pro Popelku, kde hrála Rozárka.

Foto: 2x std.

stavila jako Vendy.

„Můj kolega se jmenuje Tonda. Kromě ochrany fauny, což jsou živá zvířátka, se zabýváme i chovem i odchovem. Je tady Puštík obecný, to je nejběžnější česká sova, je to představitelka z filmu Tři oříšky pro Popelku, kde hrála Rozárka. Ta naše se také jmenuje Rozárka. Většinou se dožívá do deseti let.

Dál je tady Výr velký, který je u nás od narození, je to náš odchov. Káně rudochvostá, Orel skalní a Káně Harissová, je to americké káně, u nás se vůbec nevyskytuje. Loví ve smečce, říká se jim okřídlení vlci,“ vysvětluje Vendy, která se zabývá faunou pět let.

Stanislav Dufka

Pro děti připravili pořadatelé pět stanovišť, jedno z nich bylo poznávání rostlin.

Bunkr pod Antonínkem byl slavnostně otevřen. Děkuji správcům, jsou to srdcaři, řekl starosta

Po dvou letech se veřejnost znovu dočkala slavnostního otevření bunkru pod Svatým Antonínkem. Ze známých koronavirových důvodů se oblíbená akce v předešlých dvou letech neuskutečnila. Bunkr se už tradičně otvírá ke konci dubna. Podobné to bylo také v letošním roce. Předposlední neděli v dubnu se u bunkru sešlo, odhadem, kolem stovky lidí.

Správce bunkru je Stanislav Kuřina, starosta Roman Tuháček (vlevo), místostarostka Blanka Ježková a zástupce Armády České republiky Beata Králová (vpravo).

Po dvou letech se veřejnost znovu dočkala slavnostního otevření bunkru

pod Svatým Antonínkem. Ze známých koronavirových důvodů se oblíbená akce v předešlých dvou letech neuskutečnila. Bunkr se už tradičně otvírá ke konci dubna. Podobné to bylo také v letošním roce. Předposlední neděli v dubnu se u bunkru sešlo, odhadem, kolem stovky lidí.

Na slavnostním zahájení nescházel starosta Ostrožské Lhoty Roman Tuháček, starosta Blatnice pod Svatým Antonínkem Petr Buzík a jako host praporčice Beata Králová, která v roce 2019 předala dokumenty od objektu.

„Děkuji za pozvání, děkuji za armádu, ale dneska jsem tu sama za sebe. Děkuji všem, kteří se zasloužili o zprovoznění bunkru,“ řekla v krátkém proslovu Beata Králová.

Starosta Ostrožské Lhoty ocenil hlavně nedělní program a oba správce bunkru.

„O historii tohoto objektu už jsme slyšeli. Osobně bych chtěl poděkovat všem, kteří zajistili program pro tuto akci. Pánům Bočkovi a Kuřinovi, že bunkr udržují a starají se o jeho perfektní stav. Je vidět, že jsou to srdcaři.“

V nedělním odpoledni byly u bunkru k vidění americké džípy z druhé světové války. Antonín Hanák z Blatnice přijel na ruské sajdkáře Ural M 72. Návštěvníci si také mohli prohlédnout výstavku airsoftových zbraní.

„Jsou to repliky opravdových zbraní. Dá se říct, že tento vojenský sport vznikl v osmdesátých letech v Japonsku. Náš klub má členy z Blatnice a blízkého okolí. Fungujeme zhruba deset let,“ prozradil jeden z členů klubu Tomáš Blahynka.

Výstavba vojenského bunkru se datuje do šedesátých let minulého století. Ve Zlínském kraji by podobných objektů mělo být minimálně patnáct. Jediný zpřístupněný veřejnosti je právě pod Svatým Antonínkem. Objekt sloužil armádě v 70. letech jako pozorovatelná.

V roce 2012 byl převeden Ministerstvem obrany na obec Ostrožskou Lhotu. Celá rekonstrukce trvala zhruba rok a bylo na ní odpracováno úctyhodných 466 hodin. Všechno organizoval Stanislav Kuřina pod záštitou lhotských turistů a obce.

Další významný milník přišel v roce 2019. Turisté z Ostrožské Lhoty převzali od zástupce Armády České republiky,

konkrétně od praporčice Beaty Králové, dokumenty od zmíněného objektu.

Bunkr je pro veřejnost otevřen každou neděli od 14 do 17 hodin. Sezóna se zahajuje obyčejně od poloviny dubna a trvá do konce října. Správce bunkru je Stanislav Kuřina, druhým správcem je Josef Boček.

Stanislav Dufka

Bunkr je pro veřejnost otevřen každou neděli od 14 do 17 hodin. Foto: 2x std.

Pošlete fotku s celebritou, rádi ji zveřejníme!

Máte společnou fotku se známou osobností, sportovcem, hercem, zpěvákem nebo zpěvačkou? Neděláte s tím tajnosti? Pošlete ji (sdufka@seznam.cz), připojte krátkou informaci, kde byla fotka pořízena, jak vznikla a kdo je jejím autorem. Rádi ji zveřejníme ve lhotském zpravodaji. Tady je další várka fotek, za které znovu moc a moc děkujeme.

Daniela Písařovicová, Ondřej Brzobohatý a Libor Daňhel.
Uvidíme je v naší Lhotě? Pozvání od ředitele dostali.
Foto: Archiv LD.

Pavel Miloš a Branislav Stankovič

Branislav Stankovič (58) je bývalý slovenský tenista. Od šestnácti let byl hráčem Slovanu Bratislava. Jeho nejlepším umístěním na žebříčku bylo 86. místo ve dvouhře (prosinec 1987) a 126. místo ve čtyřhře (červenec 1991). V letech 1988 a 1992 postoupil do druhého kola wimbledonské dvouhry a v roce 1989 hrál s Miloslavem Mečířem třetí kolo čtyřhry na French Open. Podniká v nedalekých Piešťanech a s Pavlem Milošem, který žije v Novém Městě nad Váhom, prý chodí na mariáš.

Připravil Stanislav Dufka

Branislav Stankovič (58) je bývalý slovenský tenista, známý je zejména dříve narozeným fandům tenisu. Foto: Archiv PM.

Radek Jaroš a Josef Boček

Fotka je z jarní besedy známého horolezce Radka Jaroše. Beseda byla v Uherském Hradišti. Josef Boček je fanoušek Radka Jaroše, tak si besedu v kině Hvězda nenechal ujít.

„Bylo to zajímavé setkání, Radek Jaroš umí mluvit. Má spoustu zážitků a zkušeností nasbíraných v průběhu himálajských expedic,“ řekl k setkání Josef Boček. Radek Jaroš (59) je rodák z Nového Města na Moravě a je nejúspěšnější český himálajský profesionální horolezec. Výstupy absolvuje výhradně bez použití kyslíkového přístroje a pomoci výškových nosičů. V roce 2014 Radek úspěšně vystoupil na poslední čtrnáctou osmitisícovku – K2 a zapsal se do síně slávy světového horolezectví. Stal se prvním Čechem a teprve 15. člověkem na světě, který tímto způsobem získal Korunu Himálaje.

Fotka je z jarní besedy známého horolezce Radka Jaroše. Josef Boček je fanoušek Radka Jaroše, tak si besedu v kině Hvězda nenechal ujít. Foto: Archiv JB.

Daniela Písařovicová, Ondřej Brzobohatý a Libor Daňhel

Televizní moderátorka a známý herec, zpěvák a moderátor. Ondřej Brzobohatý (40) se svou přítelkyní Danielou Písařovicovou (44), právě s nimi se setkal ředitel naší školy v Praze na předávání cen Thálie. Na předání cen byla nominována dcera Kristýna Daňhelová.

„Po předávání jsme se přesunuli do vinárny Strada del vino. Tam jsme strávili příjemný večer s úžasnou Danielou a Ondřejem. Samozřejmě nechybělo dobré víno a pozvání k nám do Lhoty,“ okomentoval setkání ředitel školy Libor Daňhel.

Petr Bachan vyhrál Novoveský přespolák a přestoupil do Olomouce

V první polovině dubna se běžel v sousední Ostrožské Nové Vsi populární Novoveský přespolák, letos už 46. ročník. Závod se běží kolem šterkopískových jezer a měří 7,5 kilometru.

V první polovině dubna se běžel v sousední Ostrožské Nové Vsi populární Novoveský přespolák, letos už 46. ročník. Závod se běží kolem šterkopískových jezer a měří 7,5 kilometru.

Vítězství z loňského roku obhajoval, a také obhájil, Petr Bachan. „Obhajoba je vždy těžká. Letos jsem celý závod odtáhl sám a vyhrál jsem asi o dvacet vteřin. Největší konkurent byl Miroslav Nemšák, který běžel v kategorii veteránů. Letošní Novoveský přespolák měl opravdu výživnou trať. Dva dny před závodem přšelo a jak jsme probíhali lesem, tak to bylo znát. Hrozně nám prokluzovaly nohy,“ postěžoval si na jarní popršený duben vítěz závodu.

Možná také díky studenému a deštivému počasí byl celý přespolák o malinko pomalejší než v uplynulém roce.

„Můj letošní čas 28:54 byl o třicet sekund pomalejší než minulý rok. Čas jsem vůbec neřešil, chtěl jsem si zazávo-

dit a potkat se s lidmi, které vidím jen na těchto závodech,“ přiznal Petr Bachan.

Ještě v loňském roce jste mohli vytahlého atleta vidat v dresu Slovácké Slavie Uherské Hradiště, od začátku letošního roku už závodí za jiný oddíl.

„Přestoupil jsem do AK Olomouc. Přestoupil jsem hlavně z důvodu studia na vysoké škole, ale taky, že jsem chtěl zkusit něco nového. Závodíme ve druhé nejvyšší lize v republice. V Olomouci studuji tělesnou výchovu a geografii,“ prozradil na závěr Petr Bachan.

Stanislav Dufka

Kapitán a trenér týmu Miroslav Machala.
Foto: 2x std.

Loučení s oporou žáků

Jana Brhelová se loučila s fotbalem. Mladá Blatničanka hrála za Lhotu od roku 2017. Trenéři jí připravili před posledním domácím zápasem parádní rozloučení. Od každého spoluhráče dostala květinu, od trenérů mládeže dárkový koš. Ukápla i slzička. Za Lhotu odehrála 104 zápasů a vstřelila 65 branek.

„Jana byla velmi pracovitá, poctivá, dávala hodně tréninku, a to se projevi-

lo na její výkonnosti. Dělala vždycky všechno naplno a taky chtěla, aby to dělali naplno i spoluhráči. V každém zápase chtěla vyhrát a dát gól. Uměla se taky ze svých gólů spontánně radovat. Byla radost s Janou pracovat a vidět, jak se zlepšuje,“ hodnotil ji trenér Richard Dominik.

Jana s fotbalem končí, ale nevyklučuje, že si někdy přijde na lhotské hřiště rekreačně zahrát.

std

Jana Brhelová odehrála v dresu Lhoty 104 zápasů a vstřelila 65 branek. Foto: std

Společná fotka před posledním domácím zápasem. Foto: Archiv RD.

Sportovci schůzovali. Nejlepší člen je Richard Dominik

Poslední květnový pátek měla termín výroční konference všech sportovních klubů v Ostrožské Lhotě. Stejně jako v uplynulém roce se konference uskutečnila pod přístřeškem na hřišti.

Konferenci vedl předseda SK Josef Lopata. Šéf sportu v naší obci pochválil jednotlivé kluby za činnost a poděkoval obecnímu úřadu za podporu lhotského sportu.

Sportovce pochválil také starosta obce Roman Tuháček. „Děkuji všem za činnost, za modernizaci sportovního areálu a za reprezentaci naší obce. Jsem rád, že máme tolik aktivních sportovců,“ řekl mimo jiné v diskuzi starosta.

Ocenění pro nejlepšího člena za uplynulý rok 2022 si zaslouženě odnesl trenér fotbalových žáků Richard Dominik.

Předsedové jednotlivých klubů v Ostrožské Lhotě:

Fotbal: Jan Opletal

Tenis: Pavel Turčín

Turistika: Pavel Žajdlík

Hokej: Richard Dominik

Volejbal: Jitka Štěpánová

Kulturistika: Josef Lopata

V roce 2022 byl zvolen na 3 roky hlavní výbor SK v tomto složení:

předseda – Josef Lopata, místopředseda – Jitka Štěpánová, pokladní – Ludmila Dominiková. Jan Opletal – fotbal, Vít Lopata – fotbal, Pavel Turčín – tenis, Petr Lopata – tenis, Karolína Bílková – volejbal, Pavel Žajdlík – turistika, Richard Dominik – hokej, Michal Zalubil – kulturistika.

Krátce z jednotlivých klubů

Kulturistika: Již více než dva roky pracujeme na rozšíření posilovny. Tato stavba

o ploše 130 metrů čtverečních je důležitým mezníkem pro rozvoj oddílu kulturistiky, jenž má nyní přes 60 členů. Hlavní práce a brigády jsou zaměřeny na budování posilovny. Hlavním tahounem brigád byl Bohdan Hensirovský, Miroslav Vaněk, Bronislav Bachan, Filip Trčka a Roman Tuháček. Členové oddílu odpracovali doposud při budování 1 735 brigádnických hodin.

Tenis: Tenisté spojili výroční členskou schůzi s oslavou 40. výročí od založení oddílu v roce 1982. Za dlouhodobou obětavou činností ve prospěch tenisu byli oceněni titulem ČESTNÝ ČLEN TENISOVÉHO ODDÍLU Stanislav a Ilona Dufkovi. Titul nejlepší hráč posledního desetiletí opět obdržel Zdeněk Kotačka za mimořádné výkony ve dvouhře mužů.

Fotbal: Po třech letech se I. mužstvo vrací do okresního přeboru. V druhé polovině září se za krásného počasí uskutečnil 2. ročník Memoriálu Josefa Urbance – zakládajícího člena bývalých lhotských fotbalistů (Starých pánů), který nečekaně zemřel v 52 letech 16. 10. 2020. Organizátoři pozvali čtyři týmy.

Turistika: Jednou z perfektních akcí, které se turisté zúčastnili, byl poznávací zájezd do Českosaského Švýcarska. Dne 31. 12. turisté společně s COŠ uspořádali již 23. ročník výšlapu na kopec Svatého Antonínka. Výborná akce za velké účasti občanů.

Ocenění pro nejlepšího člena za uplynulý rok 2022 si zaslouženě odnesl trenér fotbalových žáků Richard Dominik (uprostřed).

Hokej: Nejúspěšnější sezona v desetileté historii zakončená první březnovou sobotou v Uherském Brodě - finále AHL (Amatérská hokejová liga). Soupeř z Korytné byl sice nad síly našich kluků – ale fanoušci ze Lhoty vytvořili atmosféru jako ve finále Stan poháru.

Volejbal: Je vidět zájem jednotlivých členů. Členové pod vedením Jitky Štěpánové neustále vylepšují svoje zázemí a velmi dobře udržují přílehlé plochy. Jitka zorganizovala při údržbě celého areálu spoustu brigád a snaží se zapojit i mládež.

Stanislav Dufka, Josef Lopata.

Turnaje smíšených dvojic se zúčastnilo 10 dvojic.

Vítězové jsou Zdenek Kotačka (druhý zleva) a Jitka Turčinová (první zleva), ve finále porazili dvojici Natálka a Juraj Jenčovi 6:4.

Foto: TK Ostrožská Lhota

Paráda! Turnaj Mistrů v mariáši vyhrál Bohuš Dominik. Gratulujeme

Turnaj nejlepších hráčů Slovácké mariášové unie se uskutečnil v naší Lhotě. Domácí prostředí našim borcům svědčilo. Vyhrál Bohuš Dominik, Jakub Dominik skončil čtvrtý a Víťa Lopata na sedmáctém místě.

Celkem 75 hráčů se zúčastnilo letošního ročníku Slovácké mariášové unie. Sezóna obsahovala 15 turnajů a prvních 21 hráčů mělo nárok zahrát si nadstavbovou část. Místa si zde vybojovali i tři zástupci naší Lhoty. Vzhledem k faktu, že vítěz předchozího ročníku určuje místo konání následného, odehrál se turnaj pro nejlepší v Hospůdce na hřišti, jelikož minulým vítězem nebyl nikdo jiný než domácí Jakub Dominik.

Finálový turnaj se nehraje na obvyklých pět, nýbrž osm kol. Jedná se tedy o takový karetní "maraton".

Obrovským úspěchem skončil turnaj pro domácího Bohuslava Dominika, který jej ovládl. Jeho syn a minulý vítěz Jakub obsadil krásné 4. místo. Poslední z trojice Víťa Lopata obsadil 17. pozici.

„V polovině turnaje jsem držel krok s čelem a byl na tom třeba i lépe než Kuba Dominik. Zatímco kluci Dominikovi tempo udrželi až do finále, mně už tolik karta nešla a postupně jsem se výsledkovou listinou propadl o něco níž. Senzační ovládnutí posledních dvou ročníků vnímám jako závazek a třeba své učitele napřesrok napodobím. Konec konců budeme mít díky vítězství Bohuška opět domácí prostředí,“ okomentoval finálový turnaj s úsměvem Víťa Lopata.

Vít Lopata

Turnaj Masters 2022/ 2023
Ostrožská Lhota

1. Bohuslav Dominik
2. Jaroslav Buchta
3. Vladimír Filip
4. Jakub Dominik
17. Vít Lopata

Turnaj nejlepších hráčů Slovácké mariášové unie se uskutečnil v naší Lhotě. Domácí prostředí našim borcům svědčilo. Vyhrál Bohuš Dominik, uprostřed. Foto: Archiv VL.

Den dětí na lhotském hřišti připravily téměř všechny složky

Foto a koláž: Stanislav Dufka

Zpravodaj obce Ostrožská Lhota

Vydává: Obecní úřad Ostrožská Lhota. Vychází čtvrtletně nákladem 400 výtisků.

Redakční rada: redaktor: Stanislav Dufka

členové: Roman Tuháček, Hana Havlíková, Alena Skřenková.

Korektury: Lenka Trčková.

Grafická úprava a tisk: Petr Galuška, www.galuska-reklama.cz, Veselí nad Moravou

Uzávěrka dalšího čísla zpravodaje je 25 září 2023.

Komisi, která hodnotila Vesnici roku, se představili zástupci lhotských spolků